

KYS siläinen

Kymin Suunnistajien jäsenlehti

16.12.2014

NYT ON AIKA NOSTAA KUNTO KOHDILLEEN.

Tutustu toimialakohtaisiin CADS Planner -suunnitteluohjelmistoihin ja huomaat niiden tuoma tehokkuus.

Kymdata Oy | Heikinkatu 7, 48100 Kotka | p. 05 227 5100 | www.cads.fi

**MORE POWER
FOR ENGINEERING**

Aineistoa toimittivat

Heidi Haavisto
Päivi Julku
Annukka Kiiski
Mikko Kiiski
Maria Kurhinen
Mika Nokka
Lauri Lavikainen
Jyrki Metsola
Roosa Metsola
Katariina Outinen
Antti Pasi
Mauno Rapo
Kaisa Snell
Riikka Turunen
Aino Väyrynen
Anni Väyrynen
Marja Währn

Kiitollisena yhteen kokosi

Mika Kilpinen,
p. 040 481 4291
mika.kilpinen@kopioklubi.fi

Lehden tulosti

Kopioklubi Oy

Kymin Suunnistajien johtokunta 2015:

Puheenjohtaja	Jyrki Metsola
Sihteeri	Heidi Haavisto
Nuorisajaoston pj.	Maria Kurhinen
Rannikkorastit-jaoston pj.	Peter Svahn
Kartta- ja kilpailujaoston pj.	Mikko Kiiski
Seuratoimintajaoston pj.	Jaana Pirttilä
KyS 2020 –projektin vetäjä	Mikko Töyrylä
Jäsen/nuorisajaosto	Anu Soini
Jäsen/maksuliikenne	Hannu Währn
Jäsen/kirjanpitäjä	Kaisa Snell

Johtokunnan jäsenten yhteystiedot löytyvät vuodenvaihteen jälkeen seuran kotisivuilta.

KyS:n jäsenmaksut

Tämän KySsiläisen mukana on erillinen liite, jossa on myös nämä ohjeet jäsenmaksun maksamisesta vuodelle 2015. Liitteen alaosassa on tilisiirtolomake niille, jotka eivät maksa automaattilla tai netissä.

Jäsenmaksujen eräpäivä on 31.1.2015. Jos haluatte maksaa jäsenmaksun heti, laittakaa kuitenkin eräpäiväksi vasta joku tammikuun päivä, niin kirjanpitäjän ei tarvitse sumplia niitä vuodenvaihteen kirjanpidossa siirtyvien erien kautta ensi vuodelle.

Tilinumero on FI77 5172 0220 0249 22 ja vuosikokouksen päättämät maksut:

Aikuiset	40 €
16-vuotiaat ja nuoremmat	25 €
Perhemaksu	100 €

Uusien jäsenten tiedot, osoitteenmuutokset yms. seuran jäsenihteerille Marja Strengille, puh. 044 311 1242 tai sähköpostitse marja.streng@kymp.net.

Seuran sähköpostitiedotukset

Jos et ole vielä mukana seuramme sisäisessä sähköpostitiedotuksessa, ilmoita sähköpostiosoitteesi seuran jäsenihteerille Marja Strengille (marja.streng@kymp.net).

Hyvää Joulua!

Mahtava menestyksen kesä!

KySsin nuorten saalis menneen kesän henkilökohtaisista SM-kisoista oli kaksi kultaa, kaksi hopeaa ja kolme pronssia. Lisäksi tuli useita plakettisijoja ja hopeaa poikien viestistä. Koskaan ennen eivät kyssiläiset ole yltäneet näin hyvään menestykseen yhden kauden aikana. Me kaikki seuratoiverit arvostamme koko nuorten ryhmää siitä systemaattisesta ja tunnollisesta työstä, jota he ovat tehneet ja joka on johtanut tähän menestykseen. Onnistumiset eivät olleet sattumaa, vaan ne olivat palkinto pitkäaikaisesta, perusteellisesta paneutumisesta. Toinen toistaan innostaen ja kannustaen ovat nuoret tämän menestyksen porukalla leiponeet. Hyvä yhteishenki nuorten ryhmässä on ollut kaikkien meidän muidenkin havaittavissa. Hieno!

KySsin menoa vuosikymmeniä seuranneena olen tässä tilanteessa iloinen siitä, että tätä menestystä ei ole saavutettu muun nuorisotyön, aikuisten kuntosuunnistuksen eikä kartoitustyön kustannuksella. Niidenkin pyörittämisestä on haluttu ja ehditty huolehtia kunnolla. Urheiluseurassa ei ”pötkitä pitkälle” hetkellisellä menestyksellä eikä yksittäisillä tähdillä, vaan seuran tulee palvella jatkuvasti monenikäisten ja erilaisin tavoittein liikuvien ja urheiluvien jäsentensä tarpeita ja pitää huolta seuran toiminnan perusedellytyksistä. Lapset ja kuntoliikukat ovat aina olleet tärkeässä asemassa KySsissä. Mutta kyllä meille menestyskin kelpaa! Se antaa meille tavallisille kuntosuunnistajillekin mielenkiintoista seurattavaa, innostusta seuratoimintaan ja hyvää yhteishenkeä.

Kiitokset nuorten taustajoukoille ja kaikille seuratoimijoille

Nuoret ovat tarvinneet taustajoukkojaan. Perheet ovat kannustaneet, kuljettaneet ja kustantaneet (KKK!). Nuorisajaosto eri tiimeineen on tehnyt väsymätöntä työtä kokonaisuuden suunnitelmallisessa pyörittämisessä. Valmentajat ovat ohjanneet omiaan. Rannikkorastijaosto, kartta- ja kilpailujaosto sekä seuratoimintajaosto ovat hoitaneet hyvin leiviskänsä. Erilaisten tapahtumien toteuttamiseen on tarvittu kaikki kynnelle kykenevät seuralaiset.

Lämpimät kiitokseni teille kaikille, jotka olette kantaneet kortenne KySsin yhteiseen kekkoon!

Puheenjohtaja vaihtuu ja uutta verta johtokuntaan

Vuosikokouksemme valitsi seuran uudeksi puheenjohtajaksi Jyrki Metsolan, joka on 80-luvun loppupuolella ”avioitunut” KySsiin ja josta on kehittynyt ”tulisieluinen” kyssiläinen. Hänen panoksensa on ollut erittäin merkittävä sekä Rannikkorastien kehittämisessä että nuorisotoiminnan KyS2015 –projektissa. Halusin siirtää vastuun seuran kehittämisestä ja kokonaisuudesta nuoremmille ja leveämmille harteille. Kiitän Jyrkiä siitä, että hän otti haasteen vastaan. Luovutan puheenjohtajuuden turvalisin mielin hänelle.

Olemme saaneet viime vuosina useita uusia ihmisiä erilaisiin seuratoiminnan tehtäviin. Uuteen johtokuntaan valittiin peräti neljä sellaista henkilöä, jotka eivät ole aikaisemmin olleet johtokunnassa. Hyvä näin! Uusia vastuunkantajia ja talkoolaisia tarvitaan jatkuvasti. Tervetuloa remmiin!

En jää kokonaan eläkkeelle KySsistä, koska KySsissä on ollut aina niin mukava toimia. Porukka on ihan mahtavaa! Jatkan vielä johtokunnan jäsenenä ja kirjanpitäjänä. Mutta halusin, että vastuuni pienenee ja

minulle jää enemmän aikaa ja energiaa uuteen ”siviilivirkaani” eli kahden pienen palleraisen mummina olemiseen.

Kiitokset hienosta kaudesta ja hyvää treenikautta ensi kesää varten!

Kaisa Snell
puheenjohtaja evp

Minulla on unelma. Onhan sinullakin?

KyS:n johtokunnalle esitettiin syksyllä ajatus siitä, että meidän tulisi miettiä, mitä tarjoamme meidän lupaaville nuorille, kun he siirtyvät aikanaan suunnistamaan pääsarjoihin. Pitäydymmekö edelleen kasvattajaseurana ja katsomme vierestä, kun nuoret siirtyvät muihin seuroihin? Palaveroimme asiasta nuorisajaoston henkilöiden kanssa ja tuloksena oli johtokunnan päätös käynnistää KyS 2020 –projekti, jota vetämään lupautui Töyrylän Mikko. Projekti käynnistyy vuoden 2015 alussa ja alussa pääpaino tulee olemaan projektin tavoitteiden ja käytännön tekemisen suunnittelussa.

Samaan aikaan seuramme pitkäaikainen puheenjohtaja Kaisa ilmoitti halustaan vetäytyä tehtävästä. Muutamien kotona käytyjen ”mitäs jos vielä...” –keskustelujen jälkeen ilmoitin Kaisalle olevani valmis ottamaan puheenjohtajuuden vastaan. Miksi? Koska minulla on unelma. Haluan vielä nähdä KyS-urallani yhden asian. Sen, että KyS on pääsarjojen eliittiseura. Mitä se tarkoittaa ottaen tarkoitetaan, en tiedä itsekään. Eikä tarvitse tietääkään. Tärkeintä on se, että seura on tehnyt henkisen päätöksen panostaa siihen.

Vaikka KyS 2020 –projektin tavoitteet muotoutuvatkin ensi vuoden aikana, niin sallittakoon hieman ääneen tapahtuvaa ennakoajattelua niistä. Miten olisi tavoit-

teena olla Etelä-Kymenlaakson johtava suunnistusseura? Tai koko Kymenlaakson? Tässä vaiheessa joku lukijoista varmastikin miettii, että nyt taisi jo ”mopo karata käsistä”! Mietitäänpä hetkinen. Mitä meiltä puuttuu ja jos puuttuu, niin olisiko se hankittavissa?

Valmennusosaamista? Meidän nuorisomme huikean menestyksen takana on myös paljon hyvää valmennusosaamista. Ja on aina ollut, tunnetaanhan KyS vahvana kasvattajaseurana. Nuorisotoimintamme aktiivit ovat myös viime vuosina koulutautuneet ja koulutautuvat jatkossakin valmentamiseen.

Rahaa? Sitä tarvitaan ehdottomasti lisää. Sponsorointitoimintaamme on selkeästi kehitettävä, uusia talkoomahdollisuuksia etsittävä ja aivan uusia rahoitusmuotoja löydettävä. Myös hyvin tuottavien arvokilpailujen järjestämisestä on harkittava. En ole kuitenkaan tästäkään asiasta huolissani. Meitä KySsiläisiä on yli 300 ja aivan varmasti useilla meistä on hyviä sidosryhmäkontakteja elinkeinoelämään. Palaan tähän asiaan heti alkuvuodesta!

Suunnistajia? Vaikka meillä on todella lahjakkaita ja menestyneitä nuoria, on rehellisyyden nimissä tietysti todettava, että joukko on aika pieni. On selvää, että tarvitsemme vahvistuksia joukkoomme. Tässä kohtaa käänän katseeni entisiin kyssiläisiin. Tiedän, että useilla heistä sydän sykkii edelleen KyS:lle, ”KYSSÄ ON PYHÄ” –hengen mukaisesti (lyhyemmän virkaiän KyS:ssä omaaville tiedoksi: kyseinen lausahdus oli meidän edellisen nuorisomenestysbuumin poikaporukan tunnuslauseita...). Tulen lähestymään heitä erikseen alkuvuoden aikana, mutta koska tiedän, että tämä lehti tavoittaa myös osan heistä, niin sanon sen jo tässä: Olette lämpimästi tervetulleita takaisin kantamaan ylpeänä viininpunaista pukua!

Meillä on seurana erinomaiset näytöt siitä, että kun johonkin ryhdymme, niin ”priimaa tuppaa tulemahan”. Rannikkorastit on kasvanut määrätietoisella työllä alueen suunnistajien ja kuntoilijoiden arvostamaksi laatutuotteeksi. Nuorisotoimintamme ammattimainen ja pitkäjänteinen työ sai tänä vuonna palkintonsa, kun lähes ”standardiksi” muodostui kaksi mitalia per SM-kilpailu. Muu seuratoimintamme yhteisine tapahtumineen, viestiosallistumisineen, Jukola-kahvioineen ja muine mukavine asioineen on kolmas tärkeä ja pysyvä osa seuramme toimintaa. Haluankin tässä kohtaa korostaa, että nyt seura on tehnyt päätöksen panostaa myös pääsarjojen eliittisuunnistukseen. Paino sanalla myös. Tarkoittaa sitä, että tällä panostuksella emme halua vaarantaa aikaisemmin mainittuja, meille seurana erittäin tärkeitä osa-alueita.

Omassa kirjoituksessaan Kaisa luonnehti minua ”tulisieluiseksi” kyssiläiseksi. Kaisaa ja minua yhdistää se asia,

että meille molemmille KyS on enemmän kuin vain suunnistusseura. Se on elämäntapa, se on hyvin rakas asia. Kuten moni varmasti teistä tietää, en pysty tarjoamaan tälle seuralle suunnistusosaamista, en valmennusosaamista, en ratamestariosaamista. Oman tyttärenti Roosan valmentautumisessa noudatan hänen valmentajansa jo ensimmäisessä palaverissamme esittämää toivetta tai olisiko se ollut peräti vaatimus: "Älä sinä Jyrki sotkeudu näihin valmennushommiin, vaan keskity vaan kuskina olemiseen." Tulevassa roolissani KyS:n puheenjohtajana haluan keskittyä innostajan rooliin. Olen valmis kantamaan päävastuun KyS 2020 –projektin taloudellisten edellytysten luomisesta. Työtaustanikin takia intohimoni on luoda KyS:stä viestinnällisin ja markkinoinnillisin keinoin suunnistuksen brändi, nyt siis myös aikuiseliittisuunnistukseen. Ilokseni voin ylöspäin todeta, että itse suunnistuksen asiaosaamiseen minulla on käytettävissä uudessa johtokunnassa, tulevissa jaostoissa kuin myös koko jäsenistössä rautaista osaamista!

Lopuksi haluan lämpimästi kiittää Kaisaa monivuotisesta puheenjohtajuudesta ja myös siitä, että Kaisa jatkaa edelleen johtokunnassa ja näin myös tukenani. Kaisa kun tietää, että en ole omalla vahvuusalueellani mm. seuratoimintaan liittyvien lukuisten byrokraatia-asioiden suhteen. Kiitos!

Ja aivan lopuksi: Jos sinulla ei vielä ollut kanssani yhteistä unelmaa, niin syttyihän se tämän kirjoituksen luettuasi?

KYSSÄ ON PYHÄ

Jyrki Metsola
puheenjohtaja 1.1.2015 lähtien

**Kymin Suunnistajien Nuorisosaosto kiittää
Kymin Osakeyhtiön 100-vuotissäätiötä vuoden
2014 apurahasta, joka käytettiin Leimaus-leirin
kustannuksiin.**

SUUNNISTUSSUORITUKSISTA JA SEURATOIMINNASTA PALKITUT v. 2014

SEURAN PARHAAT

- VUODEN SUUNNISTAJA: Antti Pasi
- paras alle 14-v. tyttö: Emilia Pätäri
- paras alle 14-v. poika: Akseli Virtanen
- paras yli 14-v. tyttö: Aino Väyrynen

MUUT NUORTEN PALKITSEMISET

AM, NRC ja ANRC/ kolmen joukkoon sijoittuneet, kun yli kolme osanottajaa:

Lauri Lavikainen/H18, Antti Väyrynen/H16, Viljami Pätäri/H16, Antti Pasi/H16, Daniel Koivisto/H16, Mikael Koivisto/H13, Akseli Virtanen/H13 (H14 AM-sprintti), Evert Gango/H10RR, Ilari Nokka/H10RR, Onni Vepsäläinen/H9RR, Rasmus Töyrylä/H8RR, Olavi Kiiski/H8RR, Roosa Metsola/D18, Venla Kääriä/D16, Emilia Pätäri/D10RR, Katariina Outinen/D9RR

Ensi kertaa kilpailutoimintaan osallistuneet :

Markus Pitkäniemi, Matias Pitkäniemi, Jesse Tommola, Matias Seppälä, Niklas Grönholm, Tommi Valkonen, Iida Pitkäniemi, Elina Kaipainen, Titta Paavola, Sanna Kaipainen, Elsa Vepsäläinen

SM – ja KLL-kisoissa 10 joukkoon sijoittuneiden erityishuomioiminen stipendein

Lauri Lavikainen, Antti Väyrynen, Antti Pasi, Daniel Koivisto, Aino Väyrynen, Akseli Virtanen (KLL), Emilia Pätäri(KLL), Roosa Metsola

Muut tunnustukset

Kauden tulokas: Elsa Vepsäläinen

KOKO SEURA

Venlojen ja Jukolan viestin parhaat suoritukset

Parhaat kilometriajat:

Aino Väyrynen 8,07 min/km

Lauri Lavikainen 7,48 min/km

Suurimmat sijoituksen nostot:

Venla Kääriä, 181 sijaa 2. osuudella

Tommy Larvi, 279 sijaa 2. osuudella

Seuratoiminnasta

"Vuoden puurtaja": Maria Kurhinen

"Vuoden touhukas": Sanna Villikka

"Vuoden nörtti": Mikko Kiiski

Mitalisadetta SM-kisoista

SM -mitaleita satoi KyS:n laarin kullekään kaudella kaikkien aikojen ennätystahtiin, yhteensä 8 henkilökohtaista + 1 viestimitali. Tässä mitalirohmut vielä listattuna:

	K	H	P
Antti Pasi	2		1
Aino Väyrynen		2	2
Lauri Lavikainen		1	
H16 viestijoukkue		1	

(Daniel Koivisto, Antti Väyrynen, Antti Pasi)

Plakettisijoille SM-kisoissa ylsivät Antti Väyrynen, Daniel Koivisto ja Roosa Metsola. Plaketin nappasi myös D20 sarjan viestijoukkue (Roosa Metsola, Venla Kääriä, Aino Väyrynen).

Nuorimmissa sarjoissa ei SM -kilpailuita järjestetä. Niiden "korvikkeena" voidaan pitää KLL:n mestaruuskisoja, jossa käytännössä lähes kaikki näiden ikäluokkien suunnistajat ovat paikalla. Menestystä tuli sieltäkin

Emilia Pätärin napatessa mestaruuden ja Akseli Virtasen sijoituksessa yhdeksänneksi.

Menestyksestä huolimatta, jatketaan harjoittelua!

H16 sarjan hopeajoukkue iloitsee, vas. Daniel, Antti V ja Antti P.

"Jussi Virtanen Bike Challenge 2014" tulokset:

Antti Pasi 24 (12x2)
 Akseli Virtanen 14 (7x2)
 Aino Väyrynen 12 (6x2)
 Lauri Lavikainen 9 (4x2 + 1)
 Antti Väyrynen 8 (4x2)
 Marikki Virtanen 6 (3x2)
 Väinö Kotro 4 (2x2)
 Anni Väyrynen 4(2x2)
 Venla Kääriä 4 (2x2)br />
 Daniel Koivisto 4 (2x2)
 Robert Björnman 4 (2x2)
 Onni Vepsäläinen 2 (1x2)
 Roosa Metsola 2 (1x2)

vs.

Jussi Virtanen 16 (8x2)

Haasteena oli pyöräillä kesän aikana Rannikkorasteille useammin kuin Jussi. Pisteiden sai sekä menettä tulomatkasta ja pyöräilemään houkutteli kunnian lisäksi palkinnoksi luvattu pizza!

Junnu Kotkanpoika -stipendi KyS nuorille

Kotkan Energia luovutti 21.5. Kymin Suunnistajille 500€ arvoisen stipendin tukemaan AV-ryhmään valittujen nuortemme leiritystä. Kiitämme saamastamme tuesta.

Kotka Energia
 Kotkassa 21.5.2014

JUNNU KOTKANPOIKA -STIPENDI

Kymin Suunnistajat ry
 500 €

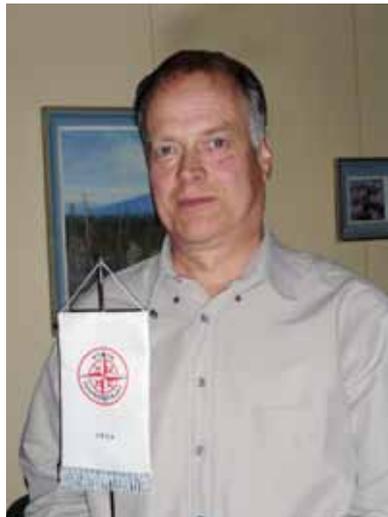
AV-ryhmän leireihin osallistumisen tukemiseen

Kotkassa 21.5.2014

Merkkipäiviä

Riikka Metsola

Hannu Währn

Riikka ja Hannu täyttivät syksyn kuluessa pyöreitä vuosia. Me kyssiläiset pääsimme onnittelemaan ja kiittämään heitä seururan standaarilla vuosien tai paremminkin vuosikymmenten työstä seuramme hommissa.

Onnea ja hyvää jatkoa tuleville rastivuosille! Ja etenkin intoa Jukolaan ja Venloihin :)

Juttuja AV-leireiltä löytyy toisaalta lehdestämme.

Leimausleiri 2014 Rovaniemellä

Teksti: Mika Nokka

Kuvat: Heidi Haavisto

Kymin Suunnistajista osallistui 2014 Leimaus leirille 20 nuorta sekä 7 ohjaajaa.

Leiri järjestettiin kesäkuun alussa Rovaniemelle, Lapin urheiluopistolla Ounasvaaralla. Suuri osa KyS osallistujista meni paikalle lentäen Helsingin kautta. Reitinvalinta oli nopea, hieman yli neljä tuntia Kymistä perille. Osallistujia leirillä oli noin 1400, joista suunnistajia n 1050, loput ohjaajia. Eteinen sijainti taisi verottaa jonkin verran kävijämäärää.

Majoitupaikkana oli urheiluopiston Kammissa, mukavissa perhemajoitushuoneistoissa. Kaikki leiriläiset ja ohjaajat majoittuivat samaan kerrokseen, vierekkäisiin huoneisiin. Vapaa-aikana aula toimi mainiona kokoontumispaikkana, tilassa oli kätevää suorittaa myös harjoitusten purku, muu ohjeistus ja palaute sekä eksyneiden ja harhautuneiden odottelu. Lähes koko itäisemmän siiven toinen kerros oli KYS käytössä. Alemmalla tasolla samassa rakennuksessa oli VeVe:n leiriläiset. Heidän kanssaan käytiin päivittäin jonkinlaista kisa, mm ruokailuun siirtymisissä. Näissä kisoissa olimme ylivoimaisia.

Säätsuositivat leiriläisiä, ehkä vähän liikaakin. Kuumuus vaivasi etenkin iltapäivän harjoituksissa, maastot olivat rutikuivia. Vettä kului harjoitusten kestäessä paljon. TR ryhmän rinneharjoituksen kestäessä Ounasvaaran tanssilava paloi poroksi aivan harjoituspaikan vieressä. Onneksi palo ei levynyt maastoon. Palon mukana katosi savuna ilmaan monen vuoden häävaraukset. Leiriläisillä ei onneksi ollut mitään osuutta tapahtumaan, remontitöissä vanhoihin sähkölaitteisiin tuli häiriö ja lava syttyi. Ehkä samasta kuivuudesta ja kuumuudesta johtuen, hyttysiä ei ollut juuri ollenkaan. Tai sitten vauhti oli niin kovaa, että ne eivät saaneet kiinni.

Harjoituksia riitti vaihtelevuutta ja haasteita joka päivälle. Suunnistajat oli jaettu useampaan väri- sekä tasoryhmään, jolloin samaa harjoitusta samassa paikassa teki vain muutama joukkue tai seura. Kaikkia harjoituksia leimasi sujuvat järjestelyt, ei tarvinnut jonotella eikä odotella juuri mitään toimintoja. Myös huolto ja kuljetukset pelasivat hyvin. Harjoituksista alamäkisuunnistus pujottelurinteessä (hissillä ylös) sekä Pajakylän sprintti saivat nuoremmilta kehuja. Ohjaajatkin pääsivät mukaan tekemään erilaisia harjoituksia. Osa ohjaajista eksyikin nuorempien ihmetykseksi Pajakylän sprintissä itse pukin polvelle. Viimeisen päivän viesti oli monelle muorimmista unohtumaton kokemus. Joukkueita oli mukana paljon, tunnelma oli hieno. Viestissä KySSillä oli peräti kolme ykkösjoukkuetta. Varamiehiksi jätetyt Antti ja Lauri osallistuivat samaan aikaan Pororaceen. Voittoa ei kisaamisista tälle kertaa tullut, mutta lähellä oli.

Leirillä oli paljon monipuolista oheisohjelmaa niin leiriläisille kuin ohjaajille. Leirin kummi Sami Jauhojärvi sekä hänen valmentajansa Reijo Jylhä pitivät omat esitelmänsä valmennuksesta ja harjoittelusta Pro-ryhmäläisille sekä ohjaajille. Jos puoletkaan puhutusta oli totta, voidaan harjoitusmäärien todeta olleen olympiavoittajalla jo juni-orina huikeita. Leiriläiset Heidän opastuksella käyttivät aika ison osan vapaa-ajasta volttimontussa. Leiriridiskossa vaihdettiin välillä vapalle. Myös omaa ohjelmaa järjestettiin, mm Anun masinoima lankutus-kisa. KyS:n tyyliin vanhemmat ja nuoret samaan aikaan.

Kokonaisuudessa onnistunut leiri, hyviä vaihtelevia harjoituksia upeissa maastoissa, hyvää ruokaa, mukavaa seuraa. Ensi vuonna mennään kesäkuun alussa isolla joukolla uudestaan, nyt Savonlinnan lähetyville Tanhuvaaraan. Seuratkaa KyS tiedottamista aiheesta, rohkeasti mukaan uudetkin suunnistajat.

KyS 25mannassa 11.10.2014 Ruotsissa

Kymin Suunnistajat osallistui Ruotsissa Tukholman lähitöllä lokakuussa juostavaan perinteiseen seurajoukkueille tarkoitettuun 25manna-viestiin. Onnistunut reissu tehtiin taas tänä vuonna VeVen kanssa yhteiskuljetuksella. Matkan järjestäjänä toimi ansiokkaasti oman osuutensa myös viestissä juossut Pauli Kainiemi. Järjestäjän tulospalvelusta saatiin tänä vuonna KYS:n sijoitukseksi 179.

25manna

Tänä vuonna 25manna-viesti järjestettiin Rudanissa, Haningen kunnassa n. 35 km Tukholmasta etelään. Järjestäjäseuroina olivat Haninge SOK ja OK Ravinen. Viestiin osallistui 387 joukkuetta.

25manna-viestin joukkue koostuu 25 juoksijasta. Viestin eri osuuksilla on rajoituksia iän ja sukupuolen suhteen. Joukkueessa saa olla enintään 9 miestä ja vähintään 7 naista ja esimerkiksi kolmososuuden juoksija piti tänä vuonna olla nainen ja nelososuuden juoksijat eivät voineet olla D19-39 tai H15-54. Osa viestin osuuksista juostaan yksilöosuuksina ja osassa osuuksista on neljä juoksijaa samanaikaisesti metsässä.

Matkasta ja matkajärjestelyistä

Matkajärjestäjänä ja joukkueen huoltajana toimi ansiokkaasti Pauli Kainiemi. KYS:n joukkueen kokoaminen alkoi Paulin toimesta jo kesällä KYS:n keskustelupalstalla.

Matkaan lähdettiin edellisen vuoden tapaan yhdessä VeVe:n kanssa yhteisbussilla jo perjantaina iltapäivällä Haminasta Kotkan kautta Turkuun laivalle. Bussiin mahtui molempien seurojen joukkueet sekä muutamia huoltajia ja varamiehiä. Laivassa haukattiin kevyt iltapala ja mentiin pomppulinnan kautta aikaisin nukkumaan. Kisa-aamuna oli supersuuri herätys laivalla ja aamupala nautittiin buffetissa muiden kisaan valmistautuvien suunnistusseurajoukkueiden kanssa. Lyhyehkön bussimatkan jälkeen hiippailtiin aamuhämärissä kisapaikalle.

Kisapaikalla ensimmäiseksi pystytettiin joukkueen dynaamisella yhteistyöllä KYS:n telta, jossa Pauli jakoi apulaisineen joukkueelle järjestäjältä lainatut SI-leimaimet (EMIT-järjestelmä ei ole käytössä Ruotsissa), numerolappu ja viimehetken hyviä ohjeistuksia mm. SI-leimasimen teippaamisesta kiinni etusormeen.

Kisajärjestelyistä

Kisajärjestelyt sujuivat tänä vuonna hienosti ja tulospalvelu tuotti tuloksia koko kisan ajan moitteettomasti. Hieman pettymystä tuotti kisapaikalla järjestetty ruokailu. Ennen lähtöä – tai sen jälkeenkään - eivät kisajärjestäjät saaneet aamupalakojua kunnolliseen tarjoilukuntoon. Ruokaostokset oli tehtävä kruunuilla ja todella pitkän jonotuksen jälkeen. Tämä kokemuksen jälkeen omien eväiden mukaanotto reissuun on ehdottoman suositeltavaa ja laivan runsaalta aamupalalta kisa-aamuna ei kannata myöhästyä. Kisapaikalla korttiostokset olivat mah-

KySsin tulevaisuuden toivot asettatuneena näitisti yhteiskuvaan.

dollisia vain ruotsalaisessa urheilukaupassa, jossa oli myös Suunnistajan kaupan osasto ja noin tunnin jono kassoille.

Maastosta ja kartasta

Maasto oli järjestäjän mukaan "Kohtalaisen mäkinen metsämaa. Maastossa on pieniä alueita, jossa vähän suurempia nousuja. Suurimmaksi osaksi on hyvä ete-

neväisyys, mutta paikoin huonokuiluista ja näköesteistä maastoa. Alue on paikoittain pienipiirtoista ja mäet silvottu pienillä jyrkänteillä. Alueella on paljon polkuja, suuria ja pieniä. Jotkut poluista on leveitä hiihtoladun pohjia, jotkut maastopyörä käytössä. Kulttuurimaastoa esiintyy vain kilpailukeskuksen läheisyydessä. Kilpailualue on suurimmaksi osaksi havupuustoa."

Merkittävä ero Suomen ja Ruotsin kartoissa on se, että avokallioita ei Ruotsissa merkitä harmaana vaan ne ovat kartassa keltaista avointa aluetta. Myöskin kilpailukartassa pohjoisviivat olivat vaaleansinisellä ja tämän vuoksi ne erottuivat Suomen karttoihin verrattuna heikommin.

Kilpailukartasta löytyi paljon luettavaa, maasto oli mukava sekoitus kuivaa kangasmetsää, lehtimetsää, märkiä soita ja isoja suolätäköitä. Alueella oli satanut kaatamalla muutama päivä ennen kisaa, joten suot olivat TOSI MÄRKIÄ ja uria syntyi helposti. Polkuja pystyi paikoin hyödyntämään, mutta silloinkin oli luettava karttaa tarkasti.

Suunnistuksesta

Viestin lähtö tapahtui klo 9 aurinkoisessa viileässä aamussa. Lähtölaukauksen kanssa samoihin aikoihin joukkueen ankkuriksi päätyneet Ville ilmoitti, ettei pääse lennon peruuntumisen takia paikalle ollenkaan. Ankkuriksi lainattiin VeVe:n HENKILÖN ETUNIMI TÄHÄN.

Toinen viestikommellus sattui Värysen Annille. Anni huomasi K-pisteellä kompassin olevan lämmittelytakin taskussa, mutta tästä huolimatta suunnisti osuutensa loistavasti ilman kompassia.

Yleisesti ottaen joukkueella rastit löytyivät hyvin. Alkuosuuksilla oli jonoja päässyt syntymään, mutta muuten hajonnat mahdollistivat myös oman suunnistuksen. Koko joukkue pääsi lähtemään ennen yhteislähtöä ja maaliin joukkue saapui ajassa 7:57:47, joka oikeutti viestissä sijaan 179.

VeVen ja KYS:n joukkueiden ankkureiden saavuttua maaliin siirryttiin melkoisella kiireellä kisapaikalta takaisin laivalle. Laivalla nautittiin seisovan pöydän antimista ja käytiin läpi päivän suunnistuksia ja ensi vuoden 25mannasäättöjä pikkutunneille asti.

Tuomas ja Aksu valmistautuvat lähtöön, Pauli neuvoo

Kymin Suunnistajat 25Manna-viestissä 2014

Osuus	Juoksija	km	Vaikeus	Sijoitus viestissä
1	Aino Väyrynen	5,1	Sininen	195
2	Lauri Lavikainen	6,8	Sininen	193
3	Venla Kääriä	3,8	Punainen	209
	Heidi Haavisto			213
	Sanna Villikka			189
	Anni Väyrynen			193
4	Tuomas Outinen	2,8	Valkea	185
	Akseli Virtanen			181
	Mikael Koivisto			199
	Hannu Währn			205
5	Antti Väyrynen	5,7	Sininen	171
	Daniel Koivisto			177
	Jukka Tani			207
	Mikko Töyrylä			185
6	Mikko Niskanen	4,6	Punainen	166
	Väinö Kotro			192
	Miikka Kaira			184
	Mika Kilpinen			167
7	Pauli Kainiemi	4,8	Punainen	155
	Jussi Virtanen			170
	Timo Väyrynen			162
	Veven Mies			161
23	Pia Outinen	3,8	Oranssi	182
24	Roosa Metsola	5,0	Sininen	176
25	Veven Mies	8,2	Sininen	179

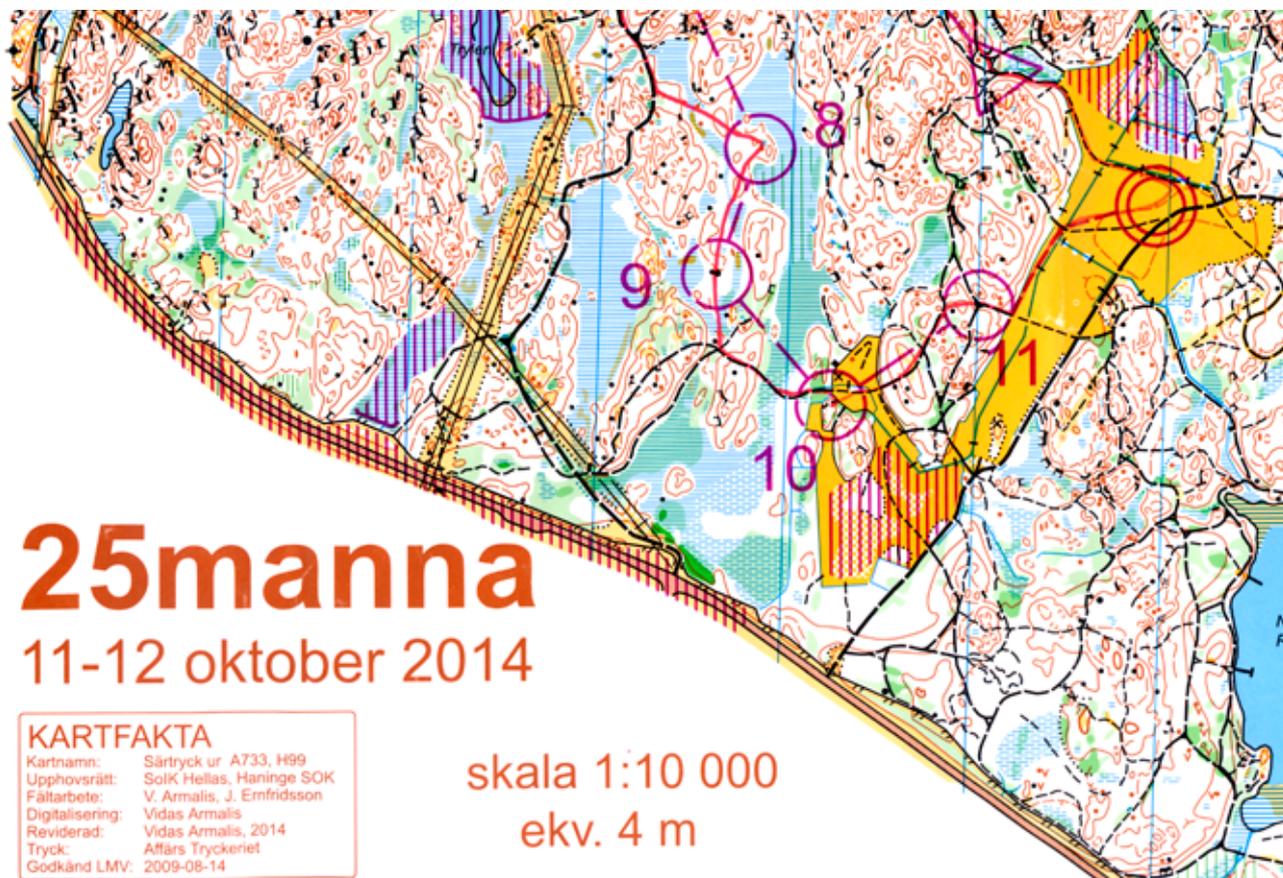
KYS:n virallisina huoltajina matkassa olivat Onni ja Katariina. Katariina kirjoitti matkasta tarinan huoltajan näkökulmasta

RUOTSIN MATKA

suunnistus

Lähdin äitini ja veljeni kanssa Ruotsiin. Ensin piti istua tosi kauan aikaa bussissa ja sitten illalla oltiin perillä satamassa. Sitten mentiin laivaan, käytiin syömässä ja mentiin nukkumaan. Meidän piti herätä tosi aikaisin. Eikä me silti ehditty aamupalalle. Sitten lähdettiin bussille. Bussimatka oli pitkä ja olin Tuomaksen ja Onnin kanssa bussissa vierekkäin. Sitten oltiin perillä. Ensin suunnisti Tuomas ja sitten äiti. Me oltiin koko päivä kisakeskuksessa. Sain uuden ystävän. Jonka nimi oli Saana. Me mentiin bussilla laivalle ja minä matkustin sillä bussilla laivaan sisäänkin. Illalla käytiin syömässä buffetissa. Siellä oli tosi hyvää ruokaa. Käytiin ostamassa karkkia ja käytiin nukkumaan. Aamulla ei taaskaan ehditty syödä aamupalaa vaan sitten lähdettiin bussilla kotiin päin. Pysähdyttiin Kivihovissa syömässä. Sitten jatkettiin matkaa ja tultiin kotiin.

LOPPU.

25manna

11-12 oktober 2014

KARTFAKTA

Karttanimi: Särtryck ur A733, H99
 Upphovsrätt: SolK Hellas, Haninge SOK
 Fältarbete: V. Armalis, J. Ernfridsson
 Digitalisering: Vidas Armalis
 Reviderad: Vidas Armalis, 2014
 Tryck: Affärs Tryckeriet
 Godkänd LMV: 2009-08-14

skala 1:10 000
 ekv. 4 m

5. osuuden loppupuolta, reittiirroksen piirtäneen "suunnistajan" itsetunnon ja uskon suunnistustaitoihin romahduttanut radan alkuosa piilotettu.

Antin reitti mestaruuteen

SM-pitkä 7.9.2014 Muuratsalo, Jyväskylä. H15 A-finaali, matka 5,03km, nousu 135m, 10 rastia, aika 40:22, sijoitus ensimmäinen.

Tämän vuoden SM-pitkä kilpailtiin Jyväskylässä Muuratsalon haastavassa maastossa. Kivikkoa ja korkeuskäyriä oli riittämiin.

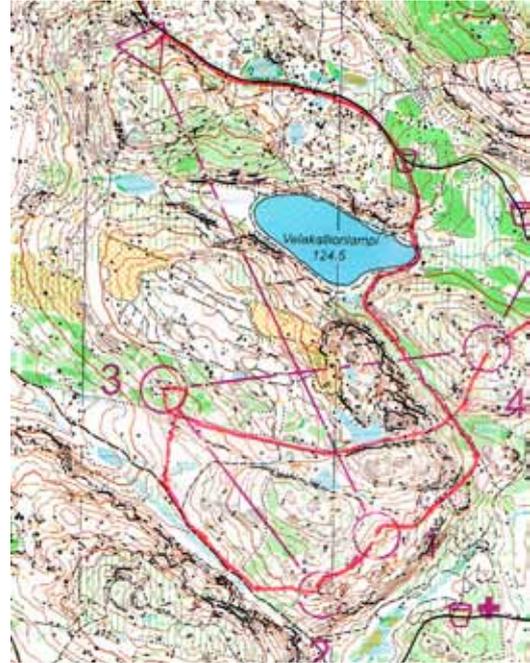
Valmistautuminen: Kilpailujen lähestyessä alkoi valmistautumiseni muutamalla pitkänmatkantyyppisellä harjoituksella. Kaksi viikkoa ennen SM-viikonloppua olimme Kaakon Suunnistuksen leirillä, jonka aikana tutustuimme Muuratsalon maastotyyppiin parilla lähimaastossa tehdyllä oivallisella harjoituksella. Harjoitukset tehtiin tietysti 1:15 000 kartalla. Keihässalmen Rannikkorasteilla sain myös mahdollisuuden harjoitella tällä mittasuhteella, mikä varmasti edesauttoi sen omaksumista. Kilpailuja edeltävällä viikolla tein myös pitkän matkan teemaharkan Uuperissa, joka on varmasti meidän seudulla maastona Muuratsaloa lähinnä.

Karsinta: Otin karsinnan rauhassa, kuten varmasti moni muukin. Onnistuin saamaan finaaliin kohtaisen hyvän lähtöpaikan sarjastamme toiseksi viimeisenä. Karsinnassa sain tuntumaa siihen, millainen sunnuntain finaali tulisi olemaan.

Lähtökynnyksellä: Lähtökynnykselle täytyi siirtyä reilusti yli tunti ennen starttia, joten "luppoaikaa" oli turhankin paljon. En ottanut turhia paineita tulevasta kilvasta. Olin rento, enkä liioin jaksanut yrittää keskittyäkään. Aloin hiljaksen verryttämään, kun sen aika tuli. Minuutti ennen starttia tyhjensin lopulta ajatukseni muusta maailmasta ja siirsin keskittymiseni sataprosenttisesti tulevaan suoritukseeni.

K-1: Kartan aukaistuani ja ensimmäistä rastiväliä silmäiltyäni tulin siihen tulokseen, että lähden kiertämään vasemmalta ensin tietä ja sen jälkeen polkua pitkin. Palasin siis K-pisteeltä takaisin tielle ja lähdin etenemään sitä pitkin. Juomapisteeltä haarautuvaa polkua hyödyntäen kuljin lammen rantaan ja sieltä edelleen rastia kohti. En oikein osannut arvioida, mistä kohtaa lähtisin polulta

rinteeseen. Osuin kuitenkin aika hyvään kohtaan, josta sitten lähdin nousemaan rinnettä pitkin rastille. Jonkun verran hapuilua siinä oli. Aluksi kuvittelin rastin olevan hieman alempana, mutta onnekseni selvisin rastille kohtuullisesti. Aika kovaa mielestäni olin tiellä pinkonut. Kilpailun jälkeen kuitenkin selvisi, että suuremman reitinvalinnan ajouraa pitkin ottanut seurakaverini oli tämän kyseisen rastivälin juossut minuutin minua nopeammin. Rastinotto rinnettä pitkin oli tietystikin ollut hidaskin ja vaativakin.

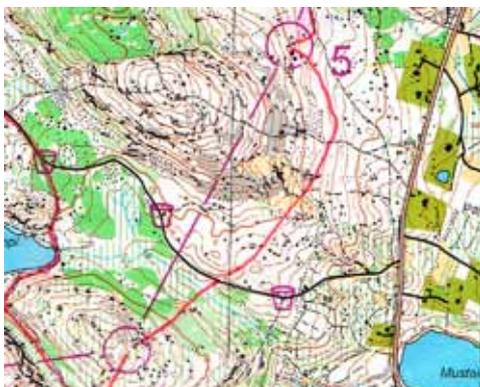
1-2: Tämä olikin sitten vähän tiukempi rastinottoväli, jolla kilpakumppaneilleni oli sattunut kohtalokkaitakin pummeja. Yritin rauhoittaa suunnistuksen ja osua tarkasti rastille. Hieman ennen rastia olevasta avokalliosta varmistin itselleni, missä olin ja suuntasin jyrkän teelle, josta löytyi rastilippu.

2-3: Kolmoselle suunnistaessani yritin kulkea korkeuskäyrää pitkin suoraan rastille. Lähdin kakkosrastilta kuitenkin turhan kiireesti ja ajauduin rinnettä pitkin suoraan polulle. Pidän polulla hyvää vauhtia yllä ja sain siinä minua aikaisemmin lähteneitä kiinni. En kuitenkaan malttanut suunnistaa tarpeeksi rauhallisesti, vaan päädyin heidän kanssaan rasti-ympyrän oikealle puolelle tiheiköksi merkatusalle alueelle. Kuviorajalle saavuttaessa olisi tietysti ollut viisasta lähteä korkeuskäyrien suuntaisesti rastille. Paniikki ei onneksi iskenyt ja löysin tieni kuviorajan ympäröimälle alueelle, jossa jyrkännerasti sijaitsi.

3-4: Nopein rastiväliaika. Palasin takaisin kuviorajalle ja jatkoin sitä pitkin rinnettä ylös. Jaloissa alkoi muistaakseni jo tässä vaiheessa juoksu painaa, mutta silti kilpakumppanit jäivät taakse. Jatkoisin reittiäni kuviorajan jälkeen jyrkän teiden alitse alas polulle. Rinne oli aika paha tulla alas,

etenkin vauhdissa. Selvisin kuitenkin ehjänä polulle, josta nousin avokalliolle. Rasti löytyi suoraan. Muita sarjalaisiani ei näkynyt eikä kuulunut.

4-5: Otin suunnan tielle juomapaikkojen väliin, josta suunnittelin jatkavani rinteeseen suuntaisesti rastille. Matkalla huomioitavia kohteita olisi aukko ja polku. Rastinotto jäi suunnittelematta. Alamäki tielle oli aikamoista ryteikköä, mutta osuin kuitenkin tarkasti tien vieressä olevan notkon kohdalle. Lähdin tieltä määrätietoisesti ja rauhassa toteuttamaan suunnitelmaani. Polun jälkeen olin kuitenkin epävarma siitä, missä olin. Kolmosrastilla tapaamani Topias Niemi sekä Lauri Heinaro, joka sijoittui kilpailussa kolmanneksi, saivat minut kiinni. Tuntui kuin hekin olisivat olleet hieman epävarmoja rastin sijainnin suhteen. Jatkoimme kuitenkin matkaa ja rasti löytyi pari käyrää ylempää.

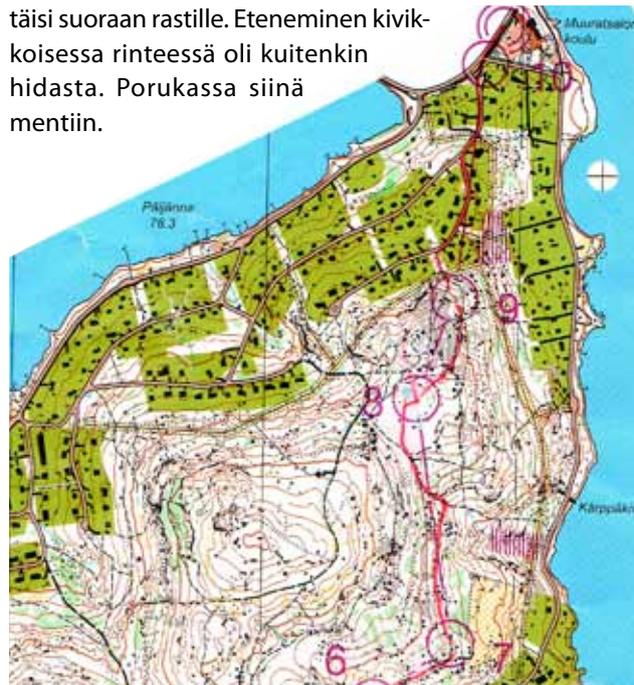

5-6: Jatkoimme polulle ja edelleen polkujen risteykseen, josta lähdimme etenemään hieman peitteistä rinnettä pitkin rastille. Maaliin ei enää ollut kovin pitkä matka, mutta rastivälejä oli kuitenkin jäljellä useita. Pojat pitivät sen verran hyvää vauhtia yllä, etten enää yrittänytkaan karata yksin jatkamaan matkaa. Ajattelin heidän saavan minut kuitenkin kiinni. Suunnistaminen ei kuitenkaan lopunut siihen. Rinteessä sai olla todella tarkkana. Rastille tulo oli hiukan epävarma, mutta ylempänä rinteessä huomattavissa oleva avokallio varmisti, että oikeassa ollaan. Mielessäni oli jo useampaan kertaan käynyt, että milloinkahan se Aaro Aho ottaa minut kiinni. Näin ei kuitenkaan käynyt, vaikka kolme minuuttia perääni lähtenyt Aaro olikin jo aiemmin kaudella näyttänyt kyntensä.

6-7: Seitsemännelle rastille olisi lyhyt matka. Rastipiste oli selkeällä paikalla sijaitseva kumpare. Aukko rastiympyrän takana kyllä pysäyttäisi minut, jos en jostain syystä löy-

täisi suoraan rastille. Eteneminen kivikkoisessa rinteessä oli kuitenkin hidasta. Porukassa siinä mentiin.

7-8: Lähdin etenemään seuraavalle rastille rinteeseen suuntaisesti avokallioita hyväksikäyttäen. Tämä olisi viimeinen "suunnistusväli" radallani. Yritin käyttää kaiken mahdollisen keskittymisen suunnistukseen. Rinne vietti kuitenkin alaspäin, ja huomasin polulle tullessani olevani aika monta käyrää liian alhaalla. Ei auttanut muuta kuin nousta polkua pitkin mäkeä ylöspäin. Jatkoisin polun risteyksestä vielä vähän matkaa ennen kuin otin suunnan kartalla tyhjältä näyttävän alueen takana olevalle kumpareelle. Osuin ensin kumpareen länsipuolella sijaitsevalle toiselle kumpareelle. En antanut pienen virheen enää häiritä.

8-9: Yhdeksäs rasti olisi sama kuin karsinnassakin. Tunnistin avokallioalueen ja tiesin tarkalleen, missä rasti sijaitsi. Huomasin, että kilpakumppanini lisäsivät vauhtia. Niin tein myös minä.

9-10: Toiseksi viimeinen rastiväli oli sama kuin karsinnassa. Suhteellisen pitkä pätkä tietä olisi edessä. Karsinnassa olin sen hölkkäillyt, mutta nyt tietysti otin kaikki mahdolliset sekunnit pois. Puolisentoista minuuttia siinä meni, ja pääsin leimaamaan viimeiselle rastille.

10-maali: Vaikka edellinen rastiväli oli ollut pelkkää juoksua, kaivoin kuitenkin viimeiset voimani ja runttasin itseni täysillä maaliin.

Kilpailun jälkeen: Kuulutuksesta selvisi, että olin sijoittunut kilpailussa ensimmäiseksi. Jännitys oli kova. Milloin Aaro Aho tulisi maaliin ja tekisi minua kovemman ajan. Niin ei kuitenkaan tapahtunut ja tajusin, että mestaruushan tässä taisi tulla. Tunnelma sillä hetkellä oli vähintäänkin mahtava. Olin saavuttanut tämän kauden tavoitteeni.

Fin 5 2014 6.-12.7.2014 Kuusamo

Yllä maisemia pieneltä karhunkierrokselta, alla ollaan kipaistu Rukan huipulle

Haastavaa suunnistusta, upeita maisemia ja leppoisaa yhdessä oloa

Heinäkuun ensimmäisenä lauantaina hyvissä ajoin ennen 10 starttasi Väyrysen perheen täyteen ahdettu Opel määränpäänään Kuusamo ja Ruka, jossa seuraavan viikon aikana käytäisiin Fin5-rastiviikko. Ihan yksin meidän ei tarvinnut viikkoamme Rukalla viettää, sillä rastiviikolle oli ilmoittautunut yhteensä 6300 muuttakin suunnistajaa. Näiden innokkaiden suunnistuksen ystävien joukossa oli myös 25 kilpasarjoihin ilmoittautunutta KySsiläistä huoltajineen ja kannustusjoukkoineen. Kuten jo tavaksi on tullut, oli tälläkin rastiviikolla tarjolla seuran yhteismajoitusta, tällä kertaa kelomökissä aivan Rukakylän liepeillä.

Rastiviikko tarjosi tänä vuonna suunnistajille yhden keskimatkan kilpai-

lun, kolme pitkän matkan kilpailua ja ensimmäistä kertaa rastiviikon historiassa myös yhden sprinttikilpailun. Rastiviikko alkoi suunnistusten osalta 2 Säkikilässä järjestetyllä osakilpailulla. Sunnuntaina vuorossa oli keskimatka ja maanantaina pitkä matka. Säkikilän maastot tarjosivat suunnistajille vaihtelevaa kulkukelpoisuutta, soiden, tiheikköjen, aukkojen, avoimien kankaiden ja polkujen muodossa. Näissä maastoissa suunnistajia ei päästetty helpolla taidollisesti eikä fyysisesti, sillä tarjolla oli niin tyhjää rinnettä kuin jyrkkää penkkaa. Keskiviikkona järjestetty kolmas osakilpailu tarjosi kahdesta ensimmäisestä osakilpailusta täysin poikkeavaa maastoa, sillä vuorossa oli Noivinharjujen suppamaasto. Maasto tarjosikin suunnistajille lähes kilometrin pituisen supikkoalueen sekä laajoja suoalueita, joten kilpailussa menestyäkseen suunnistajilta vaadittiin tarkkaa suuntaa ja lenno-

kasta askelta. Perjantaina vuorossa oli sprintti Rukakylässä. Vaikka Rukakylä olikin tullut viikon aikana jo jokseenkin tutuksi ja joitakin rastejakin oli tullut edellisinä iltoina bongattua, tarjosi kisa mukavaa vaihtelua ja sähkökyyttä rastiviikkoon. Rastiviikon sijoitukset ratkottiin viimeisenä päivänä Rukakylän ympäristössä käydystä pitkän matkan kilpailussa. Radan alkuosat tarjosivat suunnistajille nopeaa ja hyväkulkuisia maastoa, pitkiä reitinvalintavälejä ja tiukkaa rastinottoa kun taas loppuradasta pantiin suunnistajien fysiikka viimeisen kerran koetukselle lasketelurinnettä ja latu-urastoa ylös-alas kiipeiltäessä. Koko rastiviikko päättyi upeissa tunnelmissa maastohiihdostakin tutuksi tulleeseen Rukan maailman cupin viimeiseen nousuun, joka muuten on paljon jyrkempi kuin miltä se telkkarissa näyttää ;)

Suunnistamisen lisäksi kerkesimme, uskokaa tai älkää, tekemään myös paljon muutakin. 2. ja 3. kilpailupäivien jälkeen ohjelmassa olleiden välipäivien aikana tutustuimme Rukan kauniisiin maisemiin. Tiistaina kiersimme pienen karhunkierroksen ja torstaina puolestaan vaelsimme Oulangan kansallispuistossa, jossa vaellusreittimme varrelle sattui Suomen suurin koski, Kiutaköngäs. Kaiken tämän lisäksi kerkesimme viikon aikana uida, saunoa, grillata, kiivetä Rukan huipulle useampaan otteeseen, laskea kesäkelkkarataa, käydä Kuusamon keskustassa, pelata frisbee golfia, katsoa suunnistuksen mm-kisoja, tutustua uusiin ihmisiin sekä viettää aikaa yhdessä muiden seuralaisten kanssa.

Kiitos kaikille mukana olleille

Anni Väyrynen

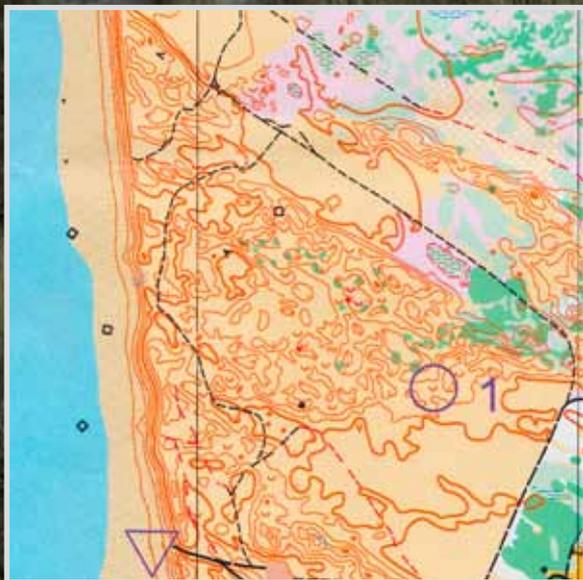
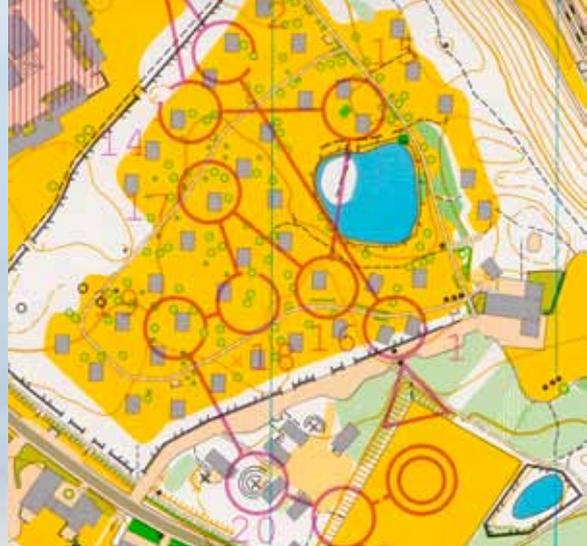
Kokemuksia Tanskan AV-leiriltä

Matkustimme Kööpenhaminaan 21.maaliskuuta lentäen, Antti Väyrysen ja muiden matkustaessa läpi Ruotsin bussilla. Täten selvisimme muita levänneemmin jaloin paikalle. Lentokentältä onnistuimme hyppämään oikeaan junaan kohti Helsingøriä. Helsingøriissä lounastimme ja jatkoimme kävellen kohti Danish Springin ensimmäistä kilpailua, sprinttiä.

Sprinttitaidot olivat talven jäljiltä vähän ruosteessa, mutta juoksu kulki kuitenkin kiitettävästi. Sprintin lähtöjärjestelyt olivat melko sekavat ja useat lähtivät väärään aikaan. Tulostaululla ollut aika olikin yllätys. Ajat kuitenkin korjattiin melko nopeasti.

Siirryimme majoitukseen Fredriksværkiin, josta käsin kävimme Danish springin toisen ja kolmannen kilpailun. Lauantaina oli keskimatkan kilpailu ja sunnuntaina pitkämatka. Keskimatka meni tutustuessa maastoon ja sunnuntaina alkoi jo saada otetta maastotyyppiin. Maasto

oli todella erilaista kuin täällä koti Suomessa. Tihekköjen ja polkuverkostojen täyttämä melko tasainen alue antoi haastetta riittämiin. Keskimatkaa analysoitiin illalla, 3d-runia apuna käyttäen. Neuvoja saimme myös mukana olleelta Fredric Portinilta. Treenien analysoiminen oli usein ohjelmassa illalla.

Jatkoimme leiriämme Silkeborissa, jossa vietimme yhteensä neljä päivää. Silkeborgista löytyi Tanskan suurimmat "vuoret", korkeimman ollessa 130 metriä. Täällä teimme monta hyvää ja vaativaa harjoitusta. Ensimmäisenä päivänä oli palauttava pk vauhdilla tehtävä suunnistus. Kolmen ja viiden kilometrin lenkeillä tarjottiin käyrää ja todella hienoa lehtimetsää. Oli ilo juoksennella suurten tammipuiden varjossa, kohteiden näkyessä jo kaukaa. Toisena päivänä teimme käyräharjoituksia kaksinverroin. Ensimmäinen löytyi vähän kaupaa bussimatkan päästä ja toiselle päästiin jalkaisin. Jotta suunnistus olisi nautinnollisempaa oli karttoihin merkitty tiheiköt. Nämä menivät todella hyvin, maastonmuotojen ollessa selkeitä ja kartta helposti tulkittavissa. Seuraavana päivänä oli vähän kovempivauhtisia harjoituksia. Aamupäivällä ohjelmassa oli viuhkaharjoitus Århusissa ja iltapäivällä sprinttiä lähellä Silkeborgin keskustaa.

Neljäs päivä oli päivä dyneillä. Käteemme saimme kartan, joka näytti aivan oudolta. Se oli suurilta osin pinkki! Kukaan ei oikein tiennyt, mitä tällä värillä haettiin. Ja vähän hämäräksi se jäi harjoituksen jälkeenkin. Kyssin pojilla ei ainakaan mennyt putkeen, eikä varmasti muillakaan. Harjoituksen piti olla viestiharkka, tosin se oli kaukana siitä. Oli neljä pätkeä, joille kaikille oli yhteislähtö kolmen tai neljän ryhmässä. Ensimmäinen meni vielä ihan hyvin, mutta jo toisen aikana alkoi ilmetä suunnistamisessa pieniä ongelmia. Liekö taidon puute ollut kyseessä. Lähes välittömästi kun saapui pinkillä merkattuun varvikkotiheikköpöheikköön alkoi kompassin nuoli

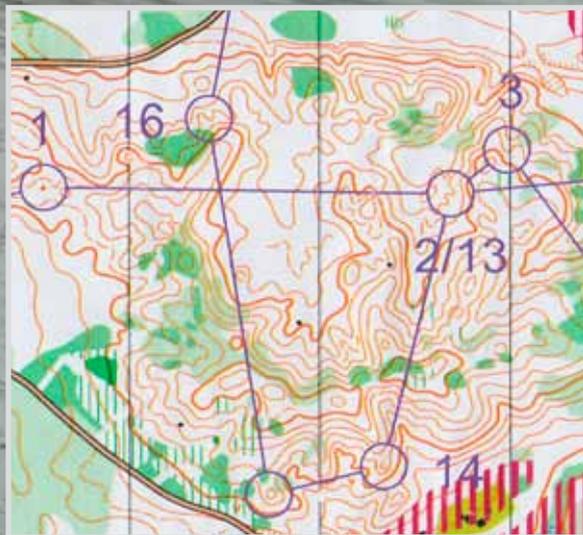
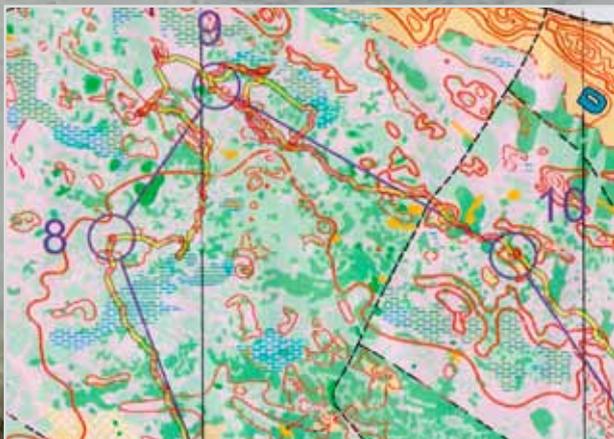
kääntymä mitä ihmeellisimpiin suuntiin. (Äsköinen pätke saattoi sisältää selittelyn makua) Rasteja jätettiin välistä, jotta ehdittäisiin seuraavaan yhteislähtöön. Ihmetys oli suuri kun muutkaan eivät vielä olleet saapuneet edelliseltä pätkältä maaliin.

Kolmas pätke olikin yllättävän vaikea. Ensimmäinen rasti vielä löytyi suunta ja sattuma periaatteella. Toisella rastilla sekään ei enää auttanut. Porukkaa alkoi kasautua pusikkoon, vaikkei niitä nähnytäkään. Karskista kielenkäytöstä päätellen kymmenisen suunnistajaa kamppaili rastin löytämisen kanssa. Kaksimetrinen pusikko peitti täysin näkyvyyden. Rasti löytyi vasta, kun aluetta haravoitiin porukalla. Tunne oli mitä mahtavin, kun selvisimme maaliin. Keskittyminen ei enää riittänyt viimeisen pätken rastien löytämiseen ilman koukkuja, joten kävimme kartoittamassa rastien läheiset alueet uudelleen. Parin tunnin levon jälkeen oli toinen harjoitus viereisellä upealla dyynialueella. Näkyvyys oli kymmenentuhatta kertaa parempi kuin aamupäivällä. Rastit löytyivätkin melko hyvin.

Seuraavana päivänä olikin Tanskasta lähdön aika. Aika oli kulunut todella nopeasti, olisi Tanskassa pidemmän ajan viettä. Siirryimme bussilla Fredrikshavniin, josta jatkoimme lautalla Göteborgiin. Antti Pasi ei uskaltanut viipyä Ruotsinmaalla tuntia kauempaa, vaan hänen onnistui kiireestä huolimatta ehtiä lentokoneeseen. Göteborgissa oli illalla vielä luvassa yökisa Hjortnatta med långa natten. Ilman vaikeuksia ei selvitty tästäkään. Leirin viimeinen harjoitus oli kisa Toleredes vårtävling. Kisa meni ihan hyvin. Panoksena olikin ehtiminen lentokoneeseen. Seuramme Antti Väyrynen jatkoi vielä matkaansa bussilla Tukholmaan ja siitä lautalla Suomeen.

Leirillä oli todella hauskaa ja saimme ammennettua paljon uusia oppeja. 222 rastiväliä ja 85kilometria suunnistaen maastopankkiin.

Suunnistajat Lauri Lavikainen ja Antti Pasi

AV-leiri Norjassa 28.9-5.10.2014

Roosa Metsola ja Aino Väyrynen

Maanantai, Örebro, Ruotsi; Oslo, Norja

Kuudelta aamulla saavuimme Laurin, Anttien ja 47 muun suunnistajan kanssa Tukholmaan, josta alkoi pitkä bussimatka kohti Osloa. Matkalla teimme ensimmäisen suunnistusharjoituksemme Ruotsin Örebrossa. Pääsimme sprinttaamaan 3-4 noin kilometrin pituista rataa. Treenin jälkeen saimme nauttia paikallisella suunnistusmajalla perus (?) ruotsalaista ruokaa eli riisiä ja makkarakastiketta. Makuelämys ei ollut aivan kaikkien mieleen.

Iltapäivällä saavuimme vihdoinkin Osloon. Rajan yli mentäessä maisemat muuttuivat lättänämästä pannukakusta satojentuhansien korkeuskäyrien vuoriin. Oslossa testasimme taitojamme vuoden 2013 suunnistuksen maailmancupin keskimatkan radoilla. Maasto ei tarjonnut suuria yllätyksiä. Tosin kantapään kautta saimme oppia, ettei kampajyrkänteistä todellakaan päässyt ylös eikä alas. Ainakaan jollei halunnut hävitä mitattavia määriä sekunteja. Maailmancupin radaksi rata oli yllättävänkin helppo. Toki rauhallisempi vauhti saattoi vaikuttaa asiaan.

Tiistai, Rauland, Norja

Aamulla bussimatkamme jatkui kohti Raulandia. 32km päästä Raulandista vihdoinkin tositoimiin: JWOC 2015 keskimatkan mallimaasto. Harjoitus tarjosi jaksamisen ja ajan mukaan niin rastinottoa, viivaa, kuin suuntaakin. Maasto oli yllätykseksemme suht suomalaista, jossa pärjättiin tutuilla suunnistusopeilla.

Harjoituksen jälkeen nautimme "lounasta" (salaattia, puuroa, leipää jne.) bussiolosuhteissa. Tämän jälkeen jatkoimme matkaa noin 10km Raulandiin päin, jossa meitä odotti seuraava keskimatkan malliharjoitus. Maasto oli samantapaista kuin aamulla, mutta sekaan mahtui myös suurrehkoja, nopeakulkuisia soita.

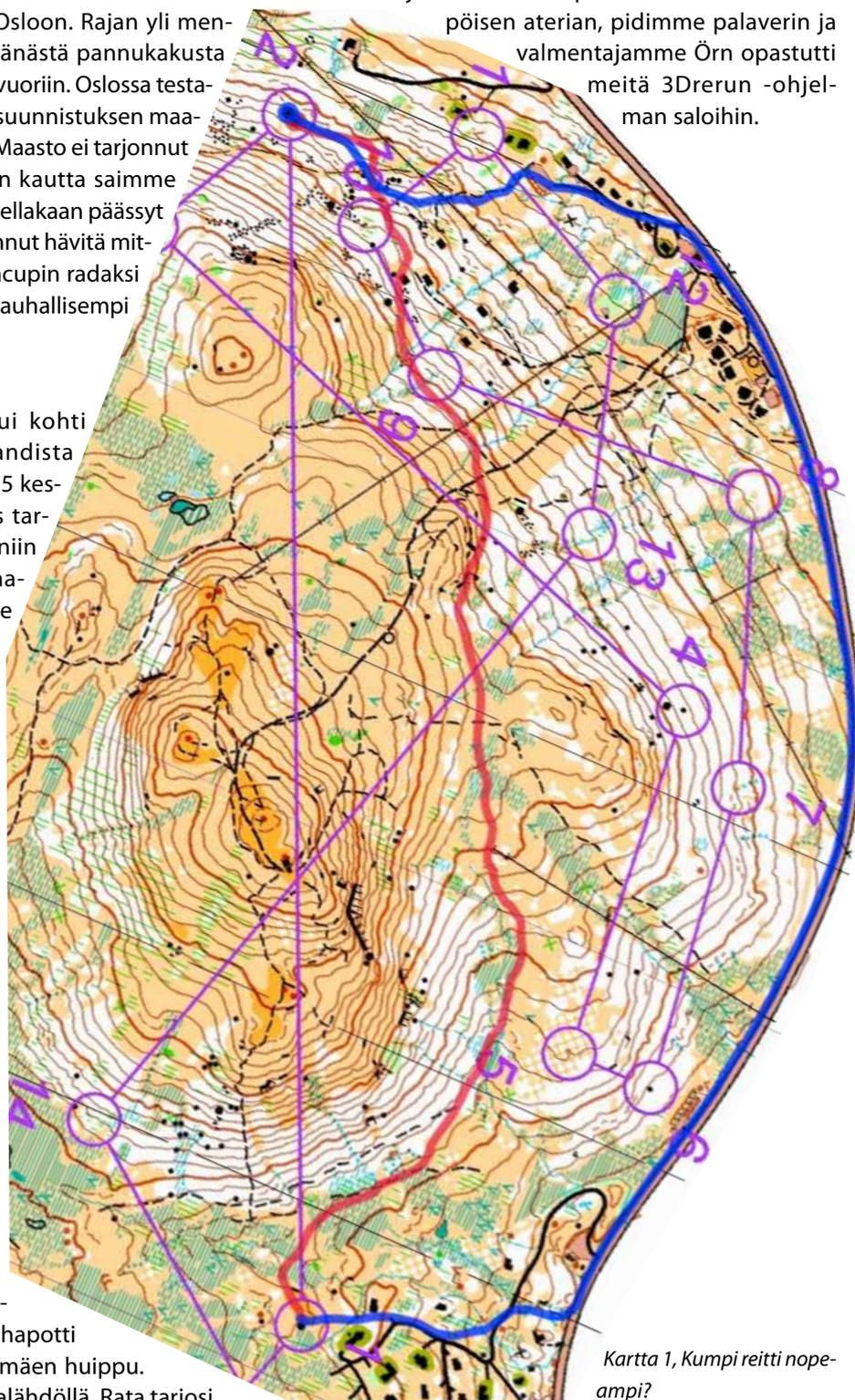
Illalla majoittauduimme Raulandin hiihtokeskukseen 9 hengen mökkeihin, joista avautui silmiä hiveleviä maisemia.

Keskiviikko, Rauland, Norja

Pitkän matkan malliharjoitus suunnistettiin kovassa sumussa mökkiemme viereisessä tunturi- maastossa, jonka keskiössä reisiä hapotti 42 korkeuskäyrän (käyräväli 5m) mäen huippu. Kova harjoitus toteutettiin väliaikalähdöllä. Rata tarjosi

reitinvalintaa, tarkkaa suunnassakulkua sekä tyhjiä rastivälejä. Tällä kertaa maasto oli jotain, johon emme ole Suomessa tottuneet. Kartassa hallitseva väri oli vaalean keltainen, ja onnistuneen suorituksen saamiseksi oli leuka pidettävä ylhäällä ja suunnan oli oltava just eikä melkein.

Iltapäivällä treenasimme keskivartaloa lyhyessä jumppatuokiossa lukuun ottamatta Ainoa ja paria muuta tyttöä, jotka kävivät suunnistamassa aamupäivän radan uudelleen. Reenien jälkeen söimme päivän ensimmäisen lämpöisen aterian, pidimme palaverin ja valmentajamme Örn opastutti meitä 3D-rerun -ohjelman saloihin.

Kartta 1, Kumpi reitti nopeampi?

Torstai, Rauland, Norja

Aamulla oli vuorossa toinen pitkän matkan mallisuunnistus. Maasto ja kartta olivat jotain aivan uutta: epämääräisiä tyhjiä rinteitä ja tarkkoja rastipisteitä. Suunnan merkitys nousi aivan uusiin sfääreihin. Tuntui, että suolla juostiin koko matka ja pienten purojen yli saattoi viilettää huomaamattaan. Toki ääni kertoi purojen lähestymisestä. Radalla onnistumiset olivat harvassa.

Iltapäivällä pääsimme nautiskelemaan pitkästä, rauhallisesta suunnistusharjoituksesta kauniissa maisemissa, joissa mieli lepäsi ja suunnistus sujui. Alussa oli tarkkaa rastinottoa, jonka jälkeen päästiin jolkottelemaan laajoille rinteille.

Perjantai, Rauland & Oslo, Norja

Ennen Osloon lähtöä ohjelmassa oli viimeinen pitkän matkan mallisuunnistus. Vaihtoehtoina oli kaksi erilaista rataa kartalla, jossa tavaraa, korkeuseroja ja rinteitä riitti. Pitkän, melkein kahden tunnin, ja rauhallisen suunnistuksen aikana saimme viimeisen kerran nauttia upeasta Norjan luonnosta.

Pikaisten pesujen ja siivousten jälkeen heitimme hyvästit Raulandille ja istahdimme bussiin aivan liian moneksi tunniksi. Onneksi viihdykkeenä oli kauniit vuorimaisemat, pelottavat rotkot ja määränpäänä kuuluisa hiihtokeskus Holmenkollen. Siellä mahdollisuutena omatoiminen lenkki, johon monet yhdistivät maisemien valokuvaile-

misen. Lenkin varrella koimme nostalgisia hetkiä, kun saavuimme televisiosta tuttuihin paikkoihin. Näköalat Holmenkollenilla eivät olleet lainkaan huonot.

Lauantai, Oslo, Norja

Leirin viimeisenä harjoituksena oli aikuisten maailmancupin sprinttirata vuosimallia 2013. Teknisesti sprintti ei ollut päätä huimaava, mutta pari kinkkistä reitinvalintaväliä kyllä löytyi. mallia 2013. Teknisesti sprintti ei ollut päätä huimaava, mutta pari kinkkistä reitinvalintaväliä kyllä löytyi. Leiriväsymys alkoi näkyä juoksuvauhdissa ja pääkopan toiminnassa. Harjoituksen ollessa ohi vaihdoimme kuivaa päälle ja suuntasimme keulan kohti Tukholman satamaa. Matkalla pysähdyimme nauttimaan perinteistä ruotsalaista ruokaa eli IKEA:n lihapullia.

Loppuleiri koostui laivamatkasta yhdessä buffet-pöydän antimien kanssa. Sunnuntaina jäljellä oli enää kotiin matkustaminen. Leiri avasi katsettamme uudenlaisista suunnistusmaastoista ja paransi suunnistustaitojamme. Matka oli onnistunut ja lähtisimme mieluusti uudelleen!

Oikeat reitinvalinnat.

Kartta 1: Tytöillä iso tiekierto oikealta. Kierrä loppuun asti. Pojilla sama tai jos reisissä voimaa riittää niin rinnettä pitkin vain.

Sprinttiväli: kierto oikealta sillalle, tietä pitkin ylös asti ja talon reunaa pitkin rastinotto.

Sprinttiväli 2-3, mistä sie menet? Taustalla JWOC2015-mallimaastoa.

SOW 2014

SWISS ORIENTEERING WEEK
19th–26th JULY, 2014

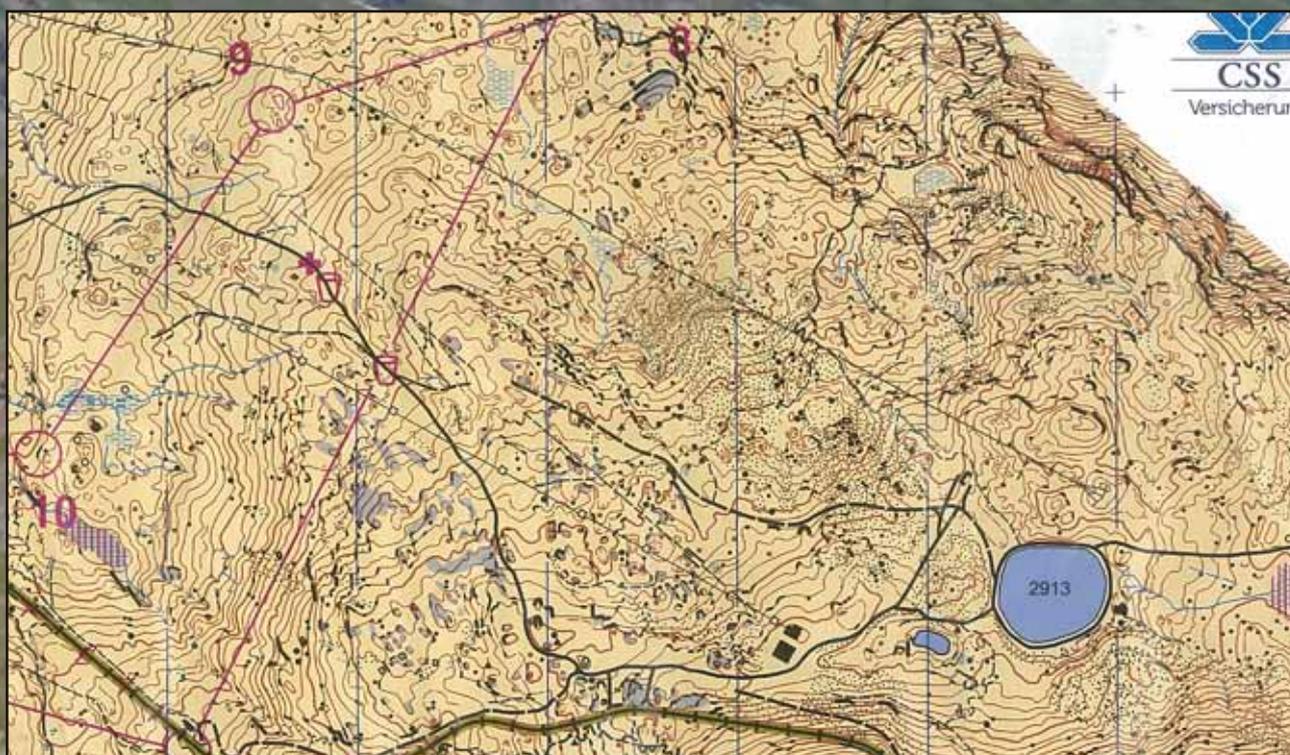
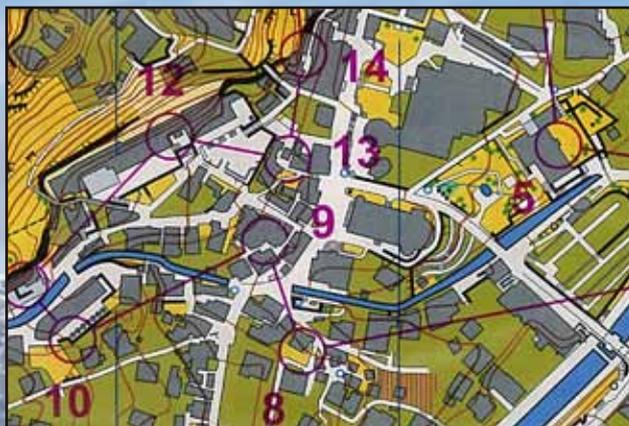
Sveitsin rastiviikko 2014 Zermattissa

Päivi Julku

*Gornergratin maisemia ja kartta
lähes 3 km merenpinnan yläpuolella.*

Olimme Timon kanssa miettineet Sveitsiin rastiviikolle lähtöä ensimmäisen kerran jo puolitoista vuotta ennen reissua. Kun reissu ilmestyi Daniel's Travels matkatoimiston ohjelmistoon, päätimme hetken pohdinnan jälkeen ilmoittautua mukaan. Timo oli käynytkin Zermattissa kerran aikaisemmin ja tiesi paikan upeaksi. Erityispiirteensä tälle Matterhornin juurella sijaitsevalle alppikylälle luo se, että ainoastaan sähkökäyttöisen kuluneuvot ovat siellä sallittuja. Rastiviikkoon kuului 6 osakilpailua, jotka käytiin 1700-2900 metrin korkeudessa. Kuopio-Jukolan noususummat alkoivat tuntua lasten leikiltä kun katseli ennakkotietoja osakilpailuista, joissa nousumetrejä kertyy 35-78 per kilometri.

Ensimmäinen kisa oli sprintti Zermattissa. Eliittisarjojen sprintit suunnistettiin jo edeltävänä päivänä ja silloin näimmekin mm. Märten Boströmin ja Judith Wyderin tositoimissa Zermattin kaduilla. Sprintti osoittautui suomalaisiin kortteleihin tottuneelle melko haastavaksi, kapeilla kujilla meni sekaisin jos keskittyminen herpaantui hetkeksikin.

Harvassa ilmanalassa ei ilmanvastus hidasta, kuvassa Päivi täydessä vauhdissa!

Toisena päivänä pääsimme "tositoimiin" eli maastokisojen pariin. Kuljetus kisapaikalle oli suomalaisen silmiin varsin eksoottinen, matka taittui gondoli hissillä! Muina päivinä pääsimme gondoli hissien lisäksi myös vuoristojunan ja maanalaisen junan kyytiin. Ensimmäinen maastokisa tarjosi nopean alppiniityn lisäksi todella jyrkkää rinnettä ja pahoja kivikoita. Oman haasteensa aiheutti ohut ilma, 2400 m korkeudessa hengästyti normaalia helpommin. Radan pituus oli 5 km ja tähän minulla kului aikaa 1 h 8

min (13:37 min/km), josta vain pari minuuttia oli virhettä. Paitsi suunnistajan huonosta kunnosta, kertoo kilometrivauhti myös maaston haastavuudesta ja korkean ilmanalan vaikutuksesta.

Kolmannen päivän kisamaasto Gornergratin alppiniityllä n. 2700 m korkeudessa oli minulle mieluisin. Korkeuskäyrien lukutaito oli täällä erityisesti tarpeen, mutta maaston kulkukelpoisuus oli pääosin loistava ja

täällä olisi kunnan (ja taitojen) antaessa myöden voinut hurjastella kunnolla. Viikon parhaan kilometrivauhdin saavutin täällä, 10:47 min/km, merenpinnan tasolla ilman virheitä tällaisessa maastossa olisin minäkin varmasti päässyt alle 9 min/km vauhtiin. Kolmen kisapäivän jälkeen koitti ansaittu lepopäivän, jolloin kävimme jäätikön reunalla Gornergratissa sekä hiljakseen vaeltelemassa edellisen päivän suunnistusmaastossa. Neljännen päivän suunnistusmaasto oli paiko-

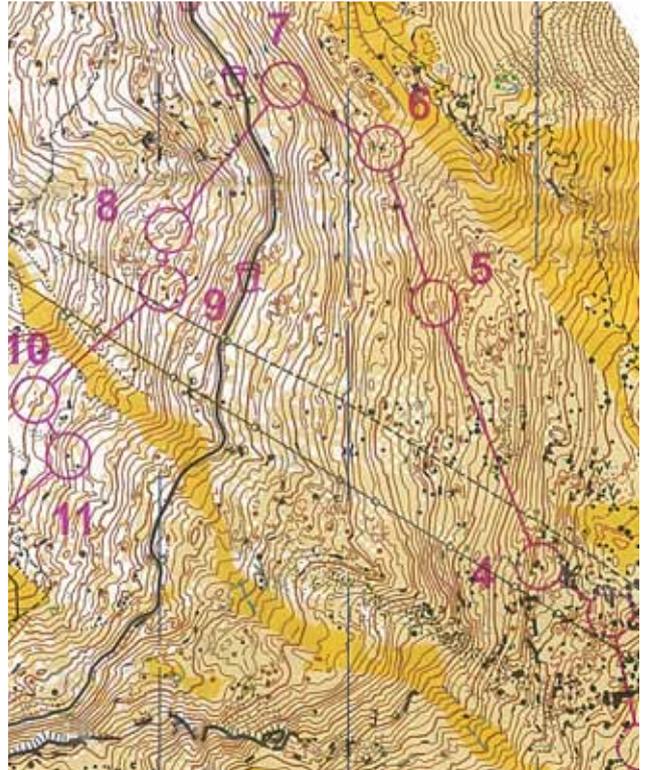
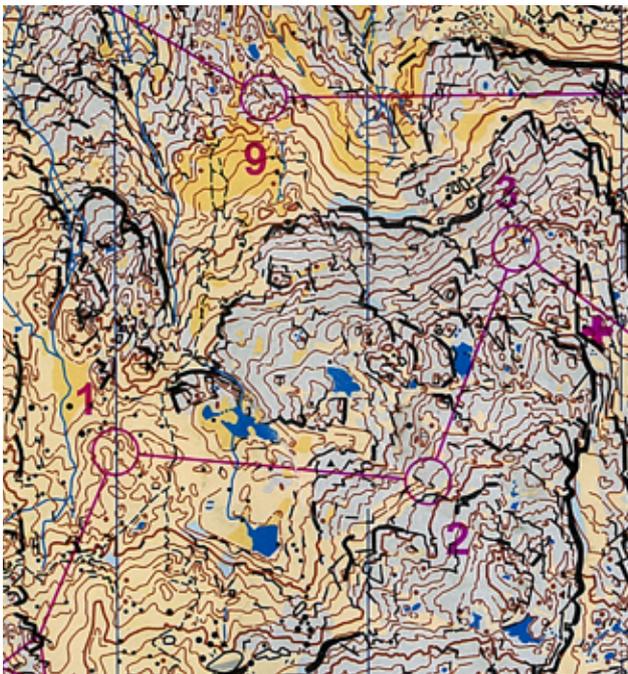

Näkymä gondoli hissistä

tellen hyvin lähellä suomalaista havumetsää, joskin kivikkoista rinnettä mahtui tähänkin maastoon.

Viidentenä päivänä koitti rastiviikon kohokohta, kisa Trockener Stegillä Matterhornin juurella 2900 m korkeudessa. Tämä oli viikon maastoista kaikista eksoottisin, karua, kivikkoista maastoa, ei juuri minkäänlaista kasvillisuutta. Korkeaan ilmanalaan oli ehtinyt viiden päivän aikana tottua jo jonkin verran, eikä enää puuskuttanut ihan niin paljon kuin alkuvuikosta. Vaativalla 5,1 km radalla minulla meni aikaa 1 h 8 min, johon oli oikein tyytyväinen. Paluumatkaan kisan jälkeen sattui sellainen episodi, että gondolihissi Zermattiin oli epäkunnossa osan matkasta. Osa suunnistajista jäi jonottamaan vaihtoehtoiseen, paljon hitaampaan kuljetukseen, mutta me ja moni muu reipas kävelivät reilun kolmen kilometrin pätkän alaspäin. 3 km ei kuulosta pahalta, mutta kun koko matka menttiin paikoitellen hyvin jyrkkäänkin alamäkeen, olivat etureidet ja polvet kovilla.

Viimeisenä päivänä oli luvassa eniten nousua koko kisa-viikolla, 260 m 4,5 kilometrin radalla. Kuitenkin lähtö oli 600 m korkeammalla kuin maali, eli tästä voi päätellä, että lähes koko matka menttiin joko jyrkkään ala- tai ylämäkeen. Kisa sisälsi vaativaa rinnen suunnistusta paikoin sanka-sumussa. Olin ensimmäisiä lähtijöitä ja alkuradasta näin jonkin hirvieläimen, joka suunnistajien säilyttämänä juoksi ohitseni. Maastosta päästyäni suuntasimme heti hotellille, josta kotimatka alkoi peseytymisen jälkeen. Puolen yön aikaa saavuimme junassa, lentokoneessa ja autossa matkustamisen jälkeen kotiin. Sveitsin rastiviikko oli kaikinpuolin mahtava kokemus ja Zermatt ehdottomasti vierailemisen arvoinen paikka!

Rinnettä riittää, viimeisen päivän maastoa.

Vas. Trockener Stegin maastoa, yllä seuramme SOW-edustajat Timo ja Päivi

KySsiläisen kuvasuunnistus 2014

Perinteinen valokuvasuunnistuskilpailu on tällä kertaa laadittu lähimaastoon eli Itäranta-Sunila kartalle. Kartta on Hannu Kainlaurin ja Hannu Pönnin käsialaa ja sen mittakaava on 1:7500

Kilpailussa on tehtävänä paikallistaa valokuvissa esiintyvien rastilippujen paikat Itäranta-Sunila kartalla. Lähtö ja maali ovat myös merkitty rastilipuilla.

Rastien paikallistamisessa ovat tärkeänä apuna rastimääritteet, jotka on ilmoitettu kuvateksteissä. Rastimääritteen lisäksi on ilmoitettu kuvaussuunta kamerasta rastilipulle. Suunnat ovat 360-jakoisen kompassin asteina. Esim. 90 tarkoittaa, että kameran kuvaussuunta on suoraan itään, 225 lounaaseen jne.

Kun olet mielestäsi kaikki rastit eli kuvien kohteet löytänyt, kannattaa vielä mitata koko rata. Oikean radan pituus on 5570 m. Rata sinänsä ei ole ratamestarityön mallisuoritus. Se on kuvattujen kohteiden eli rastipisteiden yhdistelmä.

Tämän lehden liitteenä olevalle kartalle tai sen kopiolle tulee merkitä lähtö, rastit numeroineen, rastiväliviivat ja maali. Lisäksi tietysti kilpailijan nimi- ja osoitetiedot. Vastaukset tulee postittaa tai muuten toimittaa 31.1.2015 mennessä osoitteeseen Mauno Rapo, Kasilanpolku 14 A 9, 48410 Kotka. (puh. 040 557 6965)

Sähköpostivastauksia ei hyväksytä.

Parhaiden kesken arvotaan mukavat, suunnistusaiheiset palkinnot. Myös kaikkien osallistuneiden kesken arvotaan kolme palkintoa.

Jos joku rasti tuottaa vaikeuksia, olemme suurpiirteisiä ja sallimme käynnin maastossa asiaa tarkistamassa.

Toivomme mukavia tuokioita kaamosajan keskellä ja joulun aikana perheiden yhteisten pohdintojen parissa !

Suunnistusterveisin Manu

Rannikkorastit 2014 lukuina:

Tapahtumia	28 kpl
Suorituksia	4181 kpl
Ratoja	205 kpl
Vietyjä rasteja	627 kpl
Ratojen yhteispituus	587 km

Lähtö: Pohjoisen pensaikon eteläreuna 200°

1: Keskimmäisen kiven pohjoissivu 114°

2: Keskimmäisen kiven luoteissivu 140°

3: Kiven eteläsivu 96°

4: Jyrkänteen alla 355°

8: Rakennus koillispää 230°

5: Kumpare 50°

9: Sähköpylväs 280°

6: Suppa itäreuna 78°

10: Avosuo eteläreuna 40°

7: Kaivo 171°

Maali: Aidan kulma 123°

En ole koskaan pitänyt suunnistuksesta.

Harrastin 15 vuotta partiota ja opetin monia vartiolaista suunnistamaan.

Partiotaitokilpailuissa oli aina erilaisia suunnistustehtäviä ja selvisimme niistä niin piiri- kuin SM-tasonkin kilpailuissa.

Tästä ja fysiikan yliopisto-opinnoista huolimatta kompas-

sin toiminta perustui minusta aina johonkin yliluonnolliseen. Vaikka osasin periaatteessa käyttää kompassia, en koskaan käytännössä löytänyt perille. Vartiomme pärjäsi hyvin niin kauan kun Jeppe Snell hoiti suunnistuksen. Ykkössuunnistajamme lähdön jälkeen kaksipäiväiset kisat jäivät osaltamme aina yksipäiväisiksi, sillä emme koskaan löytäneet yörastille ennen yötä.

Kului vuosia, joiden aikana suunnistus oli läsnä elämänsäni lähinnä vahingossa väärälle kanavalle käännettynä välähdyksenä, jossa tuulipukuperheet työnsivät suuria lastenvaunuja mudassa kesäkuisessa lauantaiyössä ja näyttivät innostuneilta ja hengästyneiltä otsalamput otsalla. Vaihdoin kanavaa nopeasti, pidin itse enemmän ketterien vaunujen työntelystä hyvinvalaistuissa ostoskeskuksissa.

Niinpä en ollut kovin innoissani, kun mieheni kertoi alkavansa harrastaa suunnistusta. Seuraavaksi lapsetkin vietiin harrastukseen mukaan. Hämmäntävää oli, että lajiin oli tullut muoviset lätkät, jotka kädessä aikuiset ihmiset juoksentelivat pitkin metsiä. Sitten laittoivat lätkän laitteeseen ja jatkoivat juoksentelua. Miksi?

Salakavalasti mieheni oli alkanut kertoa kartoista ja reissuistaan keittiönpöydän ääressä. Oli kyllä niin hauskaa. Lähde joskus kokeilemaan? No en varmasti lähde. Kauniina kesäpäivänä käytiin sitten kävelemässä 3,5-vuotiaan kanssa yksi D-rata läpi kerran. Minä luin karttaa ja Ilona keräsi mustikoita. Oli ihan mukavaa, yllätyksekseni löysimme kaikki rastit. Voisi kai sitä joskus, mutta eksyn kuitenkin.

Viime keväänä istuin pahaa aavistamatta Paavolan Tiinan viereen tyttöjemme voimistelukisamatkalla. Reissun päättyessä olin yllätyksekseni vakuuttunut siitä, että minun kannattaa kokeilla suunnistusta.

Ostin rohkeasti kymmenen kerran sarjalipun ja käytin kaikki. Suunnistin sateessa, paisteessa, suossa, kalliolla.

Opin kesäisinä tiistai-iltoina monia asioita.

Huomasin, että tässäkin lajissa olennaista on hyvät varusteet. Ostin gps-kellon, peukalokompassin, nastarit ja kivoja suunnistusvaatteita ja -asusteita. Hidas saa olla muttei rumat vaatteet.

Huomasin, että suunnistamassa käy hauskaa ja ihan normaalia porukkaa.

Huomasin myös, että suunnistus olisi todennäköisesti sujuvampaa, jos olisi parempi kunto tai olisi jonkinlaista suuntavaistoa. Myös karttamerkkien osaamisesta olisi monesti ollut hyötyä.

Yhden sadesääsuunnistuksen jälkeen muistin seuraavalla kerralla ottaa karttamuovin mukaan.

Huomasin, että muovilätkän leimaaminen laitteeseen ja aikojen sekä reitin tarkastelu jälkikäteen on sekä koukuttavaa että hauskaa.

Parasta mitä opin oli kuitenkin se, että voi ja kannattaa kokeilla sellaista mikä tuntuu mahdottomalta. Siitä voi vaikka tykätä ja siinä voi kehittyä. Epäonnistuminen tai viimeisenä oleminen ei ole näin aikuisiällä enää mikään ongelma jos muuten on kivaa: leuka rintaan ja kohti uusia pummeja.

Ensi kesänä saatamme olla Paimiossa kesäkuisessa yössä tuulipuvut päällä. Olen alkanut vähän pitää suunnistuksesta.

Kotham-Cup 2014

KyS:n, VeVe:n, KaaRa:n ja EKSu:n jo kolmannen kerran järjestämässä viiden osakilpailun sarjassa kävi yösuunnistustaitojaan koettelemassa yhteensä 41 naista/tyttöä ja 38 miestä/

poikaa.

Naisten A-radalla ei Elina Kilpeläiselle tänäkään vuonna löytynyt vastusta. Miesten A-radalla taas kokonaiskilpailun voittoon nousi viime vuoden kakkonen Samu Heiska. Kovan vastuksen Samulle tarjosi Lari Takanen, kisan ratkettua vasta finaaliassa Samun voiton myötä. Yhden osakilpailuvoiton nappasi myös nuori Antti Pasi, loppusijoitus kolmas.

Miehissä Samu Takanen jatkoi voittokulkuaan B-radalla, napaton voiton maksimipistein. Kovan vastuksen tarjosi ikinuori Timo Pirttilä, varsinkin Samun nitistämisen Laajakosken vaativassa osakilpailussa lämmitti "TeePeen" mieltä. Timolla oli huhujen mukaan kaikki pelissä, jutut kisapaikalla kertoivat karkkilakosta, dieetistä ja jopa harjoittelun aloittamisesta menestyksen takana. Kolmanneksi miesten B-radalla sijoittui tasaisen varmoilla suorituksillaan, aiemmin syksyllä lampuongelmista kärsinyt, pimeää pelkäämätön 12-sarjalainen, Akseli Virtanen.

Naisten B-radalla kärkikolmikun muodostivat Heidi Huusari, Venla Kääriä ja Annika Koho. Heidi ja Annika menestyivät viime vuonna C-radalla, ja sama tahti jatkui nyt sarjaa ylempänä. Tässäkin sarjassa kokonaiskilpailun ratkaisu tapahtui vasta päätösosakilpailussa, Heidän varmistuessa voitollaan myös kokonaiskilpailun ykkössijan.

C-radalla Evan Seppä kirkasti viime vuotisen kakkossijan voitollaan. Kovaksi haastajaksi nousi Onni Vepsäläinen (9v.!), joka onnistui jopa nitistämään Evanin finaaliassa. Evanille kuitenkin kakkossija riitti takaamaan kokonaisvoiton, osakilpailuvoittoa kärkikaksikolle molemmille kolme kappaletta. Alkukaudesta Evania kovasti haastamaan pyrkinyt Erno Rantanen siirtyi viimeisiin osakilpailuihin B-radalle, kolmas sija kokonaiskilpailussa kuitenkin hänelle.

Naisissa C-radan voiton nappasi neljään viimeiseen osakilpailuun mukaan tullut Sanna Keskinen. Sanna tekikin vakuuttavaa jälkeä, neljä voittoa ja yksi kakkosija toivat reilun voiton. Kakkossijasta käydyn tiukan taistelun vei nimiinsä yhden pisteen erolla Minni Kuisma, Iiris Salosen taipuessa kolmanneksi.

Kaiken kaikkiaan Kotham-Cup 2014 oli jälleen onnistunut tapahtuma. Ensimmäisissä osakilpailuissa oli hieman alkukankeutta havaittavissa tuloslaskentapuolella, mutta

sitkeiden ponnistelujen jälkeen tulokset saatiin näistäkin. Harvemmin kuntorasteilla käytössä oleva yhteislähtö tuo haasteensa tuloslaskentaan, varsinkin kun mukana on myös yhteislähtöön osallistumattomia suunnistajia. Emit-kaluston paristojen hiipuminenkin tulee ilmi ilmojen kylmetessä syksyllä, tämäkin aiheutti hieman harmia. Hyvää kokemusta kuitenkin saatiin tässäkin asiassa, ensi vuonna ollaan taas hieman viisaampia ja homma saataneen sujuvammaksi.

Seurojen välinen yhteistyö sujui jälleen mallikkaasti, useamman tekijätahon ansiosta tapahtumat oli helppo järjestää. Kiitos kaikille jotka mahdollistitte onnistuneen tapahtumasarjan. Ensi vuonna uudestaan!

Lopputulokset:

Miehet

A-rata: 1. Samu Heiska 76 p., 2. Lari Takanen 74 p. 3. Antti Pasi 67 p.

B-rata: 1. Samu Takanen 80 p., 2. Timo Pirttilä 76 p., 3. Akseli Virtanen 64 p.

C-rata: 1. Evan Seppä 78 p., 2. Onni Vepsäläinen 76 p., 3. Erno Rantanen 51 p.

Naiset

A-rata: 1. Elina Kilpeläinen 80 p., 2. Päivi Julku 18 p., 3. Salla Laitinen 16 p.

B-rata: 1. Heidi Huusari 80 p., 2. Venla Kääriä 76 p., 3. Annika Koho 62 p.

C-rata: 1. Sanna Keskinen 78 p., 2. Minni Kuisma 55 p., 3. Iiris Salonen 54 p.

Täydelliset tulokset: www.kothamcup.blogspot.fi

Valintauutisia

Trimtex -ryhmä (nuorten maajoukkue):

Aino Väyrynen

Aluevalmennusryhmä

Aino Väyrynen
Daniel Koivisto
Antti Pasi
Antti Väyrynen

VOL leiri

Vuoden 2014 loppurankin perusteella on ensi kesän VOL -leirille valittu tässä vaiheessa:

Venla Kääriä
Antti Pasi
Daniel Koivisto

Leirille tehdään lisävalintoja keväällä kilpailtavan SM-keskimatkan jälkeen.

SUUNNISTUSVARUSTEITA

Uuteen suunnistuskauteen varaudutaan varustepuolella tammikuussa. Vuoden 2015 uutuuksena on sprinttisuunnistuspaita ja -housut. Paita on hihaton ja housut valkoiset (polvipituus). Tarjolla on myös vapaa-ajan käyttöön tarkoitettu pikeepaita, jonka materiaali on tekninen. Sprinttipaidan hinta on 35 €, nuorille 26 €. Housut ovat samanlaiset kuin tutut mustat Terminator-housut, mutta lyhyemmät, hinta 29 €, nuorille 22 €. Pikeepaidan hinta on kaikille 40 €. Varusteiden kuvat näkyvät myös seuran nettisivuilla.

Tällä hetkellä on jonkin verran varauksia mustasta KyS-retrotakista ("verkkaritakki") ja jos saamme tarpeeksi nimiä kokoon, tilaamme niitä. Myös mustia Campkuoritakkeja KyS-painatuksella on mahdollista tilata. Näitä takkeja ei löydy KySsin varastosta.

Retrotakki

Tällä hetkellä käytössä oleviin varusteisiin voi käydä tutustumassa ja niitä ostamassa (hajakokoja) pukuvarastolla osoitteessa Koivutie 4, Kotka (Katariina). Sovi käynnistä Marja Währnin kanssa, puh. 044 385 8582, s-posti marja.wahrn@kymp.net.

Kun tilaamme KyS-painettuja varusteita, minimi tilausmäärä seuralle on 15 kappaletta. Siksi keräämme varaukset ennakkoon. Ilmoita siis Turusen Riikalle 20.1.2015 mennessä, mitä varusteita tarvitset. Riikan s-posti on zirmaa@hotmail.com.

Varusteet maksetaan aina seuran tilille FI77 5172 0220 0249 22, viestikenttään merkintä seura-asuja ja oma nimi.

Pikeepaita

Verkkokauppakoodi

Muita kuin KyS-painettuja varusteita voi jokainen tilata itse Nonamen verkkokaupasta meille varatulla koodilla. Kun netistä tilaa tällä koodilla, Noname myöntää KySille vähän rahaa jokaisesta tilauksesta. Samalla koodilla voi tilata kuka vain, proviisio tulee seurallamme. Jos koodin unohtaa, ei sitä voi jälkikäteen tilaukseen lisätä ja silloin seuramme ei hyödy tilauksesta mitään. Kyse on siis ainoastaan tilauksesta internetin kautta osoitteesta <http://webshop.nonamesport.com>. Tilatessasi syötä KySsin koodi **10010** kohtaan "anna kuponkikoodi".

Riikka Turunen ja Marja Währn

KySsin seuravaatehinnasto jäsenille 2015

Suunnistuspaita (pitkähihainen)

Aikuiset/Nuoret 36,- / 27,- €

Combat-suunnistuspaita

(lyhyt hiainen, unisex-malli ja naisten malli)

Aikuiset/Nuoret 44,- / 33,- €

Reikäneulos-suunnistuspaita

(lyhyt hiainen)

Aikuiset/Nuoret 42,- / 32,- €

Sprinttisuunnistuspaita (hiaton)

Aikuiset/Nuoret 35,- / 26,- €

Pikeepaita

40,- €

Punainen T-paita

10,- €

Suunnistushousut (musta-viininpunainen)

Aikuiset/Nuoret 31,- / 23,- €

Terminator-suunnistushousut (musta)

Aikuiset/nuoret 32,- / 24,- €

Terminator-suunnistushousut, polvipituus (valkoinen)

Aikuiset/Nuoret 29,- / 22,- €

Suunnistustrikoot (musta)

Aikuiset/Nuoret 34,- / 26,- €

Juoksuvun takki

69,- €

Juoksuvun housut

40,- €

Seura-asu (eli tuulipuku)

129,-

Retrotakki

61,- €

Camp-kuoritakki

85,- €

Seuraliivi

42,- €

Putkihuivi

14,- €

Hinnat ovat voimassa toistaiseksi.